

Наш земляк першим дізнається,
чи заколосяться жита на Марсі

с. 4 »

ЦІКАВА Газета

на вихідні волинянам

1 грудня 2017 року №3 (3) Ціна 3 грн

Герой
України
Софія Ротару
розважала...
Рамзана
Кадирова

І присвятила
чеченському
диктатору пісню
«Я назову
планету
іменем твоим»

с. 3 »

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Лише через роки всі дізналися про причину материнського болю.

Жінка кричала щось незрозуміле і вила, як вовчиця...

У 1983 році міжнародні інформагентства облетіла звістка про те, що у США померла 86-літня українська емігрантка Катерина Ясенчук, яка 54 роки провела у психіатричній лікарні через незнання мови. Вона намагалася пояснити, що загубила маленького сина, але її розпач прийняли за психічну хворобу

Актриса Яхія Хараши (чоловік Еліані), режисерка Еліані Сабате та Іван Миколайчук у Луцьку, 1985 рік.

Лариса ЗАНЮК

ЗАМІСТЬ БІДНИХ ХАТ
ІНОЗЕМЦЯМ ПОКАЗАЛИ
УСПІШНІ КОЛГОСПИ

Приголомшлива новина інформагентства «Рейтерс» про смерть української емігрантки, яка прожила у психіатричній лікарні фактично все життя тільки тому, що не знала мови, не відпускала французьку режисерку і журналістку Еліані Сабате. Вона одразу загорілася ідеєю поставити фільм. Через посольство знайшла Івана Миколайчука, відомого українського режисера,

щоб разом працювати над сценарієм. Довідалися, що Катерина Ясенчук — уродженка Волині, тому шукати справжні декорації для зйомок — бідне село з хатами під стріхами, як на початку ХХ століття, — Еліані Сабате з чоловіком та Іваном Миколайчуком приїздять на Волинь.

Таких сіл у 1980-х було немало, але тодішні спецслужби, поінформовані про приїзд іноземних гостей, доручили місцевій владі показати таке село, яке проілюструє успіхи Радянського Союзу, а не злідні: велики кол-

госпи, прибуткові господарства. Ось він, мовляв, який чудовий — СРСР! Першого дня гостей повезли в село Березовичі Володимир-Волинського району, наступного — у Ратнів Луцького, в успішні колгоспи. Іван Миколайчук був розчарований пошуками простого волинського села, ще й «хвости» з КДБ ходили слідом, розповідатиме потім фотограф і режисер Борис Ревенко, який і зафіксував пам'ятні митті. Але Миколайчук воліє показати у фільмі розпач, через який українські

“ Іван Миколайчук був розчарований пошуками простого волинського села, ще й «хвости» з КДБ ходили слідом.

їнці виїздили за кордон у ту першу хвилю еміграції, бо ж бідність і крайня потреба вели їх у далекі мандри, назавжди відригаючи від дому. «Іване, не переживай, я тобі під Парижем збудую українське село», — жартівливо запокоювала Еліані, згадував Борис Ревенко дружні посиденьки на кіностудії «Волинь» уночі, коли «хвіст» кадебешників нарешті відставав і вони могли трохи розслабитися за чаркою вина й переглядом фільмів про Волинь.

Не знайшовши під Луцьком потрібних декорацій для зйомок, Іван не витримує і кардинально змінює місце проживання геройні на рідний йому куточок — Буковину. Звідти теж люди емігрували, втікаючи від біди. Так у сценарії замість волинських виринають буковинські краєвиди.

З КРАЇНИ БОЛЮ —
НА «ОСТРІВ СЛІЗ»...

1915 року на чужий континент з рідної України у першу хвилю еміграції вирішила податися 20-літня матіз 5-літнім синочком. Її чоловік не повернувся з війни, і вона відважилася їхати в далеку Америку. Коли українські заробітчани дісталися берегів нового континенту, всі розійшлися у пошуках роботи. Катерина прив'язує сина мотузкою до поклажі й відходить на декілька хвилин до працедавця, що прийшов у порт. За якийсь час вона повернеться до дитини, але знайде лише мотузку.

Закінчення на с. 3 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Якщо треба, то хлопці Ахметова крикнуть навіть «Смерть ворогам!»?

Найрезонансніші події в житті України та світу очима наших журналістів

«ШАХТАР» ОДЯГНУВ ПАТРІОТИЧНІ ФУТБОЛКИ. З ПРИМУСУ ЧИ ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ?

Підопічні Пауло Фонсеки, як і обіцяли, 29 листопада вийшли на матч 1/4 фіналу Кубка України проти рівненського «Вереса» у патріотичних майках із написом «26 років. Пишаемось» і знаком ЗСУ. Ця акція присвячена Дню Збройних сил України, який відзначається 6 грудня.

Нагадаємо, що напередодні матчу автобус гравців «Шахтаря» у Харкові зупинили націоналісти та ультрас і звинуватили керівництво клубу та футболістів у небажанні взяти участь в іншій патріотичній акції: коли «Шахтар» у грі з «Олімпіком» нібито заборонив дітям героїв російсько-української війни вийти на поле у футболках з написом «Мій тато — герой». Претензії, які висловлювали команди Рината Ахметова, стосувалися не

лише ситуації з футболками, а й небажання деяких гравців виконувати Гімн України (фанати у цьому зазвичай звинувачують Ярослава Ракицького) та фотографування із сепаратистами на блокпостах у 2014 році. «Якщо ви тримаєте орієнтир на свою донецьку публіку, то і гратег будете в Донецьку, а не в Україні. І повірте, ми це зробимо», — пригрозили блокувальники.

І команда, а згодом і директор «Шахтаря» Сергій Палкін заявили, що заборона дітям одягати футболки — брехня. Після жорсткої розмови Тарас Степаненко пообіцяв, що на грі із «Вересом» футболісти вийдуть у патріотичних футболках. Що вони і зробили (ще й при цьому розгромно вигралі 4:0). Але чи широ?..

ПІВНІЧНА КОРЕЯ ЗНОВУ ГАХНУЛА РАКЕТОЮ У БІК ЯПОНІЇ

Балістична «боеголовка» за 50 хвилин пролетіла приблизно тисячу кілометрів і впала у водах виключної економічної зони Країни Сонця, що сходить. Світ шокований, а у Північній Кореї святкують. Там заявили, що нова ракета, яку випробували місцеві військові, здатна вразити цілі в будь-якому кутку США! Тепер, кажуть у Пхеньяні, КНДР стала повноцінною ядерною державою.

ТАК І ПОВІРИЛИ: КАДИРОВ КАЖЕ, ШО МРІЄ ПРО... ВІДСТАВКУ

41-річний глава Чеченської Республіки зробив несподіване зізнання, що хоче піти з поста. «Можна сказати, відставка — це моя мрія... Адже керувати регіоном, нести відповідальність за громадян, за республіку, перед Всевишнім і керівництвом держави, перед народом — дуже складно», — заявив Рамзан Кадиров. При цьому імена своїх можливих наступників очільник Чечні вирішив не називати. «Це рішення — прерогатива керівництва держави і народу. Але якщо мене запитають, є кілька людей, які на всі 100% можуть виконувати обов'язки глави республіки на вищому рівні», — додав ставленник Путіна.

944

машини виробили в Україні протягом жовтня. Це на 90,3 % більше, ніж у цей період торік. Із них 835 легковиків, 61 автобус і 48 вантажівок.

ПОКИ БАТЬКИ СВАРИЛИСЯ, ДВОЄ ЇХНІХ ДІТЕЙ ЗАГИНУЛИ В ПОЖЕЖІ

38-літній житель селища Рокитне Рівненської області посперечався із 29-річною дружиною і після з'ясування стосунків поїхав до матері, яка живе у тому ж селищі. Жінка теж покинула дім і пішла у своїх справах, залишивши вдома двох дітей — віком п'ять та чотири роки.

...Тіла хлопчиків знайшли під ліжком у спальні. Вони отруїлися чадним газом. За попередніми висновками, пожежа почалася з кухні, де є пічне опалення. Найміоворніше, загоряння спричинене пустощами з вогнем. За злісне невиконання обов'язків із догляду за дітьми подружжю загрожує до п'яти років обмеження або позбавлення волі.

ХОРВАТСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ВИПИВ ОТРУТУ ПРЯМО В ГААЗЬКОМУ ТРИБУНАЛІ І ПОМЕР

Слободан Праляк, звинувачений у військових злочинах під час війни в Боснії та Герцеговині, замінів собі тюремний строк на самогубство. Він випив отруту просто в залі суду (на фото) та через три години помер у лікарні. Самогубство Праляк сків на знак протесту проти рішення суду — за військові злочини його засуджено на 20 років. Генерала, який мав також дипломи філософа та інженера, визнали винним у примусовому виселенні, депортації та переміщенні до концентраційних таборів боснійських мусульман. «Я не є військовим злочинцем, я відкидаю ваш вирок!» — вигукнув звинувачений і одразу випив щось із маленької пляшечки, заявивши, що це отрута. Через 5 хвилин на дахах приміщення суду сів медичний гвинтокрил, але врятувати генерала лікарям не вдалося. Наразі слідчі з'ясовують, як він зміг отримати і пронести в суд отруту.

«Я ОДИН СПЛАТИВ БІЛЬШЕ ПОДАТКІВ, НІЖ УСЕ КІЇВСЬКЕ «ДИНАМО», РАЗОМ УЗЯТЕ»

Резонансна заява захисника донецького «Шахтаря» Тараса Степаненка з приводу останніх подій навколо його команди

«Мені не дуже подобається, коли людей ділять на правильних українців і неправильних. Тобто коли тобі кажуть, що ти не надів футболку — і за це тебе позбавлять громадянства або виженуть із країни, притому що я є гравцем національної збірної України із 17 років і співаю гімн з 17 років. Якщо міркувати про патріотизм, то я як громадянин України отримую зарплату і плачу з неї податки, які йдуть на оплату праці наших військових, учителів, лікарів, на те, щоби булися дороги...»

«І думаю, що я один сплатив більше податків, ніж усе кіївське «Динамо», разом узяте».

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Жінка кричала щось незрозуміле і вила, як вовчиця...

У 1983 році міжнародні інформагентства облетіла звістка про те, що у США померла 86-літня українська емігрантка Катерина Ясенчук, яка 54 роки провела у психіатричній лікарні через незнання мови. Вона намагалася пояснити, що загубила маленького сина, але її розпач прийняли за психічну хворобу

Закінчення. Початок на с. 1

Лариса ЗАНЮК

Ці хвилини перевернули її життя. І хоч як намагалася вона докричатися до людей про те, що загубила дитину, ті лише перелякано озиралися на жінку, яка волає щось незрозуміле та виє, як вовчиця.

«На багатолюдній вулиці Нью-Йорка розгублена бідо вдягнута жінка з розпущенім волоссям когось шукає. Її погляд порожній, вона постійно повторює незрозумілі слова: «Мое дитя... мое дитя... Ясику... Ясику...»

Врешті Катерину забирають у психіатричну лікарню, сприйнявши її істеріку за шизофренію. Там вона пробула б серед душевнохворих усе життя, виливаючи свій біль у неймовірно краси картини, написані на стінах, та на роботу приходить молода санітарка з України, яка частуватиме хворих великоліми крашанками зі словами «Христос Воскрес!» Це традиційне вітання відкриє нещасній жінці єдину можливість за стільки років поспілкуватися з кимось українською мовою. Нарешті світ дізнається про її гірку долю. Решту свого життя Катерина проведе у монастирському притулку.

Так скорочено можна передати сценарій «Острів сліз» до непоставленого фільму — спільної роботи Івана Миколайчука та Еліані Сабате.

ДЕ ВЗЯТИ НОВОГО МИКОЛАЙЧУКА, щоб створювати КІНОСТРІЧКИ СВІТОВОГО ЗРАЗКА?

Життя відміряло легендарному режисерові всього 46 літ. Через два роки після відвідин Волині він пішов в інший світ, так і не відзвінавши свого «Острова сліз»...

Історію непоставленого фільму та перебуванням Івана Миколайчука на Волині зацікавилася наша землячка, головний редактор журналу «Кіно-Театр», заслужений працівник культури України Лариса Брюховецька. Вона видала книгою сценарій із репортажем про перебування Еліані Сабате та Івана Миколайчука у Луцьку, проілюстрований світлинами керівника кіностудії «Волинь» Бориса Ревенка.

— Чи міг би хтось із сучасних режисерів узятися за цей сценарій? — запитую у Лариси Іванівни.

На презентації книги укладачка Лариса Брюховецька спонукала до дискусії не лише про розвиток вітчизняного кіно, а й про долю аматорської кіностудії «Волинь».

Французька режисерка, зачудована українською природою та людьми, багато фільмувала на камеру.

— На жаль, ніхто не підіде до цієї теми з таким болем, як Іван Миколайчук, — вважає кінокритик. — Його завжди цікавили історії і переживання людей, відірваних від рідної землі. Сьогодні, як і століття тому, українці їдуть у чужі світи, залишаючи сім'ї. Є чудова документальна стрічка Вікторії Мельникової «Четверта хвиля» про проблему еміграції. Але «Острів сліз» — про інше. Про почуття людини, яка втрачає Батьківщину назавжди. Поставити його здатен лише той, кому болить так, як боліло колись Миколайчуку. Французька режисерка

Ілленку «білого птаха з чорною відзнакою» і змусила його вступити у партію та робити «догодні» фільми. А Миколайчука нішо і ніхто не міг змінити, він залишився собою. Наприкінці 1970-х вийшла стрічка «Вавилон ХХ», тож Іван Миколайчук відбувся як кінорежисер. Далі була картина «Така пізня, така тепла осінь» про емігранта, що стрімко втрачає зір і прагне хоч раз іще побачити свою Батьківщину. «Острів сліз» міг стати значно сильнішим про-

● Я ТАК ДУМАЮ!

Герой України Софія Ротару розважала... Рамзана Кадирова

Не вщухають гнівні коментарі із засудженням бурхливої концертної діяльності Таїсії Повалий, Ані Лорак, Світлани Лободи, Віри Брежнєвої на неозорих просторах Росії після початку війни на Донбасі

Максим МІЩЕНКО,
«Високий замок»

Не припиняється і ця їхня діяльність, у якій виразно видно плебейське загравання перед країною-агресором і зневага до пам'яті тих славних синів і дочок України, які віддали за неї життя на фронті. До цього ганебного списку додалася Софія Ротару...

“
Артистів, візників і повій не чіпати! Вони однаково потрібні будь-якій владі.

Вона прибула у Москву, де разом зі згаданими виконавцями отримала російську премію «Золотий граммофон». У неї це вже одинадцята така нагорода. Мініатюрну копію механічного ретро-агрегата з розтрубом їй вручила сумнозвісна представниця МЗС РФ Марія Захарова, відома своїм ненависним антиукраїнським сичанням і брехнею. Звернулася до співачки як до давньої приятельки, з якою пила на брудершафт, запанібрата: «Ти сильніша і крутіша за всіх!»

Але поява 70-річної Софії Михайлівни, яка в Україні давно ніде публічно не з'являється, під стінами Кремля — це не найприголомшивіше. Недавно байдара її усміхнена Ротару виступила на святкуванні дня народження чеченського вождя Рамзана Кадирова, який, як відомо, давно закликає «відправити в Україну чеченців, щоб навести там порядок», «прийти на Донбас і стріляти українців». Українська співачка, маті і бабуся, привітала автора цих висловлювань піснею «Я назову планету іменем твоим». Розчутений Кадиров вибіг із квітами до Ротару на подіум, і вони розцілувалися.

Сума отриманого співачкою гонорару залишається глибокою таємницею. Кажуть, гроші не пахнуть. У цьому випадку вони мають колір крові і смердять по-ром

можна все життя здобувати добре ім'я, а потім за один день очорнити і сплюзити його так, що не відмієшся. Саме це сталося з народною артисткою і Героєм України Софією Ротару.

Сто років тому під час громадянської війни в Росії білогвардійський адмірал Колчак, займаючи зі своєю армією чергове місто, наказував: «Артистів, візників і повій не чіпати! Вони однаково потрібні будь-якій владі». Прирівнявши артистів до повій, мав на увазі й те, що вони за-просто продаються будь-кому, окупантові в тім числі.

СВЯТА ЛЮДИНА

1998 рік.
Легенда зустрілася з легендою: руку Ніколасу Віntonу (ліворуч) тисне колишній президент Чехії Вацлав Гавел.

«СПИСОК ВІНТОНА»: врятував від смерті 669 дітей і ні кому про це не розповів

Чоловік 50 літ мовчав про те, як у 1939 році він вивіз із окупованої німцями Чехословаччини приречених на смерть хлопчиків і дівчаток, які повинні були загинути у фашистських концтаборах під час Голокосту

Для більш як шести сотень дітей він став другим батьком.

коштів було недостатньо, тому різницю Віnton покривав власними заощадженнями. Після цього він звернувся до міністерства внутрішніх справ Великобританії, щоб дітям оформили в'їздні візи.

І ось 14 березня 1939 року за кілька годин до того, як Гітлер вивів землі Моравії

тувалося 669 дітей. Близько 250 хлопчиків та дівчаток (остання група) були вже у вагонах, коли 1 вересня 1939 року Гітлер напав на Польщу. Кордони закрили, і їхня доля невідома. Найімовірніше, всі вони загинули в концтаборах.

Віра Гіссінг, яка була пасажиркою п'ятого «дитячого поїзда» в червні 1939-го, стала співавтором книги «Ніколас Віnton і врятоване покоління», що побачила світ у 2001 році. Вона пише: «Майже всі діти, яких тоді спасли, до кінця війни осиротіли — батьки їхні були вбиті в Освенцімі, Берген-Бельзені, Терезієнштадті... Сьогодні цим врятованим по 70-80 літ, і вони називають себе «дітьми Віnton».

...Коли згодом Ніколас запитували, чому він зважився на таку ризикову справу, він тільки знізував плечима: «Комусь немає діла до того, що діти у смертельній небезпеці і їх потрібно негайно рятувати, а комусь є. Що робити, якщо ти мусиш їх спасати — більше просто ні кому.

і Богемії з-під німецького протекторату, перший поїзд із 20 дітьми покинув Прагу. Усього Ніколас Віnton і його товариши організували 8 таких потягів. Вони йшли через Нюрнберг і Кельн до голландського порту Хук-ван-Холланд, потім малечу переправляли через Північне море у Британію. Там Віnton і прийомні сім'ї зустрічали дітей. У кожного маленького біженця на одязі була нашивка з іменем.

Однак тільки 7 із 8 поїздів зуміли доїхати до безпечної Лондона — так вря-

Комусь немає діла до того, що діти у смертельній небезпеці і їх потрібно негайно рятувати, а комусь є. Що робити, якщо ти мусиш їх спасати — більше просто ні кому.

и Богемії з-під німецького протекторату, перший поїзд із 20 дітьми покинув Прагу. Усього Ніколас Віnton і його товариши організували 8 таких потягів. Вони йшли через Нюрнберг і Кельн до голландського порту Хук-ван-Холланд, потім малечу переправляли через Північне море у Британію. Там Віnton і прийомні сім'ї зустрічали дітей. У кожного маленького біженця на одязі була нашивка з іменем.

Однак тільки 7 із 8 поїздів зуміли доїхати до безпечної Лондона — так вря-

ДО РЕЧІ

Серед врятованих дітей — кінорежисер Карел Рейш, фізик-теоретик, нобелівський лауреат Вальтер Кон, астроном, нобелівський лауреат Арно Пензіас, правозахисниця Хеді Ештайн, генетик-педіатр Рената Лаксова, засновник ВПС Ізраїлю Хуго Маром...

ЗНАЙ НАШІХ!

Рівнянин першим дізнається, чи заколосяться жита на Марсі

Фото зі сторінки Василя Тараса у «Фейсбуці».

Колонізація Червоної планети давно стала не мріями фантазерів, а цілком реальною перспективою науковців. Запустити перших людей для поселення на Марсі планує американське космічне агентство NASA вже найближчим часом, а до числа спеціалістів, які забезпечують успішність експедиції, залучений рівненський учений Василь Тарас (на фото)

Мирислава КОЗЮПА

На Марс наш земляк не полетить, тим більше і не мріє про таке, бо любить Землю, тож за іншими планетами воліє спостерігати звідси. А от допомогти тим, хто першим освоюватиме чужі світи, охоче погодився.

— Це дійсно здорово. Одне з найцікавіших запрошень, які я коли-небудь отримував, — захоплюється новим напрямком діяльності пан Василь. Українець закінчував школу в Німеччині, потім здобув ступінь спеціаліста у технічному виші в Рівному, який, за словами чоловіка, дав йому добрий старт у житті. Магістерський ступінь здобув у Техаському університеті в Далласі, докторський — в університеті Калгарі в Канаді, нині він професор, викладач міжнародного бізнесу в університеті Північної Кароліни.

Наш земляк не дивується такому запрошеню, бо спеціалізується на роботі з міжнародними трудовими колективами, знається на міжнародній психології і менеджменті.

Зрозуміло, що в таких групах є чимало проблем, але якщо правильно організувати їхню роботу, вона може бути дуже продуктивною, — запевняє Василь Тарас, який пройшов жорсткий відбір серед багатьох претендентів і отримав статус поки що позаштатного радника.

Ініціатором залучення науковців соціальних профілів виступив Базз Олдрін, який був фактично другою людиною, що ступила на Місяць, — за три хвилини після Армстронга. Нині 87-річний космонавт звернув увагу на те, що часто через погану організованість колективу NASA втрачає величезні кошти. Тож і вирішив у проекті колонізації Марса удосконалити стосунки.

У цій групі будуть також люди, які спеціалізуються на стресових ситуаціях, конфліктах, комунікації та інших соціальних питаннях. Це величезний проект із залученням представників різних держав як серед членів космічного екіпажу, так і серед тих, хто залишиться тут, на Землі. Можливо, вони працюватимуть навіть у різних країнах. Мої знання також пригодились космічній програмі, — пояснює рівнянин. — Місяць на Червону планету — це приблизно 9 місяців в один бік та 500 днів на Марсі. Раз на 15 літ буває так, що планета максимально наближується до Землі, тому до неї можна долетіти з мінімальними витратами. Відповідно експедиція триватиме близько 3 років. Не варто відкидати й психологічний аспект польоту, слід врахувати, що космонавти перебуватимуть у замкнутому просторі, тому потрібно бути готовим до виникнення різного роду конфлік-

тів, — пояснює свою роль у проекті науковець.

За словами Василя Тараса, до 2025 року в NASA хочуть висадити людей на Марс, до 2035-го — перші земляни там поселяться на деякий час, а в 2050-му планують подорож із квитком «в один бік». Основна ідея його колонізації — зберегти людство від імовірного падіння на Землю астероїда.

— 65 мільйонів років тому він знищив 98% життя на нашій планеті. Колись це станеться знову. Було б добре на той час жити не лише на Землі. А чому Ньютон писав свої формулі?

За словами Василя Тараса, до 2025 року в NASA хочуть висадити людей на астероїд, до 2035-го — перші земляни поселяться на Марсі на деякий час, а в 2050-му планують подорож із квитком «в один бік».

Чому Галілео Галілей дивився в телескоп? Чому дитина на майданчику лізе на найвищу драбину? Все це є частиною пізнання світу. Може, згодиться не зразу — через 10, 100, 500 років, — значає Василь Тарас.

Крім того, вчені дослідили економічні вигоди освоєння Марса: його надра багаті на мідь, платину, срібло, золото, вольфрам, уран, реній та інші корисні копалини. Грунти там близькі до земних, на них теоретично можна вирощувати сільськогосподарські культури. А ще тамтешній рельєф схожий на наш: каньйони, кратери, гори, серед котрих найвища в Сонячній системі гора Олімп — 27 кілометрів (найвища вершина Землі Еверест утрічі нижчя).

І хоч думки вчених не однозначні щодо успіху колонізації Марса, наш земляк одним із перших дізнається, чи заколосяться жита на Марсі — тож потребує бережного ставлення до себе і своїх багатств.

● КОЛИ ХОЛОНЕ КРОВ

Коли йому оголосили смертну кару, присутні бурхливо зааплодували...

Проте Анатолій Онопрієнко уник навіть розстрілу, проживши за ґратами 17 років

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Ця мерзота позбавила життя 52 людини, серед яких було навіть тримісячне (!!!) немовля. Онопрієнка засудили до вищої міри покарання на той час — розстрілу. Однак він уник його, оскільки Україна саме була на шляху скасування смертної кари.

Вже понад чотири роки його душа (дуже хочеться на те сподіватися!) горить у найстрашніших закутках пекла. А ось де покоїться тіло померлого в серпні 2013-го серйого вбивці — достеменно не відомо. За одними даними, ніхто з родичів не виявив бажання забрати труп цього негідника на поховання. Тож його буцімто піддали кремації — після чого прах розвіяли. За іншими — тіло Онопрієнка таки поховали у засекреченому місці.

Своїх перших дев'ятьох жертв Анатолій Онопрієнко вбив ще за часів СРСР — влітку 1989 року. На той момент йому було лише 30. Він був молодим і, здавалося, успішним чоловіком.

Хоча з дитинства доля не балувала малого Толіка. Народившись у селі на півночі Житомирщини, він однорічним хлопчиком фактично втратив батька (той пішов із сім'ї до іншої жінки). А коли мав три роки — помирає мама.

Зрештою він потрапляє у дитячий будинок. Згодом вступає у Малинський лісотехнічний технікум. Проте був відрахований звідти й призваний на строкову військову службу. Після «дембеля» — морехідне училище й престижна служба на флоті — з подорожами світом і нічогенськими як для «радянської людини» заробітками.

Після флоту стрімко починає успішну кар'єру пожежника. Інакше й бути не могло — адже в кишенні лежав «всесильний» на ті часи квиток члена КПРС. Поруч — дружина, підростає маленький син, сім'я має хороші статки.

Здавалося б, коли-небудь вищованцю дитбудинку радіти з такої прихильності долі й щиро тішитися життям. Проте він обирає інший

Фото із сайту korespondent.net

«Може, це подіяли на мене якісь впливи? Я сам не міг такого зробити».

шлях — забирати життя у людей. Розпочинається його моторошна «кар'єра» одного з найжорстокіших серійних убивць...

У селі Братковичі на Львівщині, де бузувір Онопрієнко позбавив життя 12 людей, уже понад 20 років не дають новонародженим хлопчикам ім'я Анатолій...

Після тієї «першої серії» із дев'ятьох вбивств Онопрієнко втікає до Західної Європи, сподіваючись «сховатися» у Німеччині. Кілька разів його депортують до України — проте він щоразу вперто повертається за кордон. Однак навесні 1994-го його остаточно виселяють

в охоплену економічною кризою Україну.

А за півтора року починається його друга кривава «серія». З жовтня 1995-го по березень 1996-го бузувір позбавляє життя 43 людини на Житомирщині, Київщині, Львівщині, Дніпропетровщині, Запоріжжі, Одещині та Рівненщині. Вже під час слідства негідник щось торочив про «хрест», який хотів «намалювати» на карті України.

Серед жертв була навіть тримісячна дитина, що здається якимось абсолютном безглуздям — адже жодним чином немовля не могло «нашкодити» вбивці старших членів сім'ї.

Найбільше від Анатолія Онопрієнка постраждало село Братковичі на Львівщині. Сюди він навідувався двічі. Першого разу позбавив життя п'ятьох людей, другого — сімох.

Уже коли душогуба схопили, його так і не наважилися привезти у Братковичі для слідчого експерименту. Правоохоронці боялися,

що не зможуть дати раду селянам, які прагнутьимуть самосуду за 12 загублених душ, адже загиблі від рук нелюда були чиємись рідними, друзями, сусідами...

Жакуту, після того у Братковичах буквально на кожному вікні з'явилися товстелезні ґрати. Також там уже протягом понад двох десятків літ не дають новонародженим хлопчикам ім'я Анатолій...

Своїх перших жертв — ще «радянського» періоду — Онопрієнко вбивав із вінчестера, довершуючи свою чорну справу за потреби мисливським ножем. Цікаво, що незадовго до того його великим захопленням стало якраз полювання на звірів.

А жертв середини 1990-х бузувір убивав з обріза, зробленого із вкраденої у знайомого мисливської рушниці.

Тож до цього нечестивця міцно приkleїлися прізвиська Термінат і Український звір.

Схопили Онопрієнка 14 квітня 1996 року в Яворові на Львівщині.

«Взяли» зарізяку на квартирі у жінки, до якої він незадовго до того «пристав». Вона мала двох дітей, которых душогубець буцімто нестімно любив і задаровував подарунками...

Слідство тривало два з половиною роки. Суд розпочався в листопаді 1998-го в Житомирі. Вирок зачитали 1 квітня 1999-го. Підсудного визнали винним у всіх 52 вбивствах і засудили до розстрілу. Кажуть, що присутні у залі судових засідань зустріли вирок нелюду бурхливими аплодисментами. Натомість сам він лишався незворушним, лише цинично показав судді непристойний жест у вигляді піднятого вгору середнього пальца руки.

Навіть сам тодішній Президент України Леонід Кучма висловився з цього приводу: мовляв, така сволота точно заслуговує на найвищу міру покарання. Але європейські партнери України на той момент уже на повен голос вимагали від України заборонити смертну кару. Поки тривали різні післясудові процедури, настав 2000-й. Того року в Україні смертну кару остаточно скасували — тож кривавому вбивці розстріл замінили на довічне ув'язнення.

Покарання він віdbував у Житомирі. І кілька разів містом ширився страхітливі чутки: «Онопрієнко втік! Уже встиг убити із десяткою людей!» На щастя, то були лише чиєсь нерозумні вигадки. Бузувір раптово помер у тюрмі того ж тижня — 27 серпня 2013 року.

Незадовго до своєї смерті Онопрієнко, який на той момент перевівав за ґратами вже впродовж 17 років, дав інтерв'ю для одного з українських телеканалів. Скаржився на ревматизм, який, мовляв, мучить його ще з дитинства. А та-кож на погрішення зору — через що мусив відмовитися від перегляду телевізора. Натомість хвалився, що всю тюремну бібліотеку вже давно перечитав. Що ж до скіоних звірств, то він з цього приводу... неабияк дивувався (широ це було чи награно — інша справа):

— Я не знаю, чому це сталося. 52 вбивства — це ж не просте явище. Я був моряком, комуністом, офіцером запасу. Може, мене обдурили? Може, це подіяли на мене якісь впливи? Я сам не міг такого зробити.

● СЛАВА СВЯТОМУ МИКОЛАЮ!

У Росії забороняють для малят... Діда Мороза

Медики встановили: цей новорічний персонаж небезпечний для психіки!

Ініціатива пов'язана з рекомендаціями дитячих лікарів. «Дід Мороз для малечі незрозумілий, пояснюють експерти. Тому в молодші групи можна кликати тільки Снігуроньку, але й цього психологи не радять робити», — зазначає глава департаменту культури, спорту та молодіжної політики мерії Новосибірська

Анна Терешкова. Якщо батьківський комітет вирішить покликати на роль Діда Мороза когось зі свого середовища, то в такому випадку аніматору необхідно мати медичну книжку і довідку про відсутність судимостей. «Це продиктовано певними нормами роботи з дітьми», — зазначила чиновниця. У мерії

пояснили, що в дошкільних закладах не дозволяється і зібрати коштів на послуги акторів у костюмах Дідів Морозів. Тепер, щоб запросити казкових персонажів у групу, необхідно подавати заяву від батьківського комітету садка, де вказати, що це самостійне рішення і послуги аніматорів оплачуватимуть добровільно. Забороняють Діда Мороза і в дошкільних закладах інших міст Росії, але там пояснюють це боротьбою з незаконними поборами.

● ТАКА, ЯК ТИ, БУВАЄ РАЗ НА ВСЕ ЖИТТЯ...

А Президент України — і в сім'ї президент!

Хоча
перша леді
виходила
заміж
всього лиш
за солдата

Марина ЛУГОВА

Нещодавно, у день народження Петра Порошенка, його дружина Марина з'явилася як ведуча ранкових теленовин і оригінальним способом привітала чоловіка. Разом із дітьми вона записала відеозвернення, де є ось такі рядки: «Я люблю тебе, як у перші дні нашого знайомства...» Яким же було це знайомство, що переросло у щасливий шлюб?

Петро Олексійович зустрівся зі своєю майбутньою дружиною на студентській дискотеці після складання зимової сесії в університеті. Як стверджує сама Марина, це була любов із першого погляду. Він — товарицький, мужній, душа компанії, і вона просто не могла не звернути уваги на такого цікавого хлопця, до того ж майстра спорту з вільної боротьби та дзюдо. Жінки ж ласі на спортсменів!

— Я дуже цим пишалася і завжди відчувала себе за його спину, як за кам'яною стіною, — ділилася Марина Порошенко із журналістами в одному з інтерв'ю.

Правда, зустрічалася молоді люди почали лише через півроку. Вийшло так, що їх направили в колгосп збирати урожай. «Офіційного запрошення не було. Просто непе-

Порошенки всі головні свята відзначають у родинному колі.

“
**Єдине
правило в сім'ї
Порошенків —
ніякої політики
вдома.**

реборне бажання постійно бачитися визначило наші подальші стосунки. З нагоди закінчення навчального року зібралися компанією на пікнік, а потім Петро пішов проводжати мене додому. Так ми і почали зустрічатися», — розповіла Марина.

Дівчина була не з простих, її батько обіймав посаду заступника міністра охорони здоров'я УРСР.

Фото із сайту viva.ua

Марина вчилася в престижному медичному інституті. А Петро Порошенко, син директора одного із заводів у молдавському місті Бендери, навчався на факультеті міжнародних економічних відносин у Київському університеті імені Тараса Шевченка.

Марина з неймовірною теплою згадує їхні перші зустрічі: «Це було так романтично... У мене суворий режим: в 22.00 я мусила бути уже вдома. В цей час ми приходили під будинок, я показувалася мамі, а потім стояли під балконом до першої години ночі, деколи і дозвіле — розлучатися було дуже важко».

Через рік Марина і Петро вирішили одружитися. Але планам молодих людей не судилося збутися. Після подання заяви в рагс, рівно через тиждень, Петру Олексійовичу прийшла повітка з військома-

ту — тоді не було відстрочки тим, хто навчався у вищій.

Закохані думали, що вони не переживуть розлуки на цілих два роки. Для кожного з них це була справжня трагедія. Але Петро і Марина пройшли випробування часом і відстannю. Незабаром й одружилися. Солдата Петра Порошенка відпустили на 10 днів, щоб відгуляти весілля. Практично наступного дня він поїхав у частину.

Лікар-кардіолог, кандидат медичних наук Марина Порошенко свого часу пожертвувала кар'єрою заради родини. І, як зізнається сама, ні разу про це не шкодувала. У Порошенків за роки їхнього щасливого подружнього життя народилося четверо дітей. Старшому, Олексію, вже 32 (у 2013-му він і сам створив сім'ю, з дружиною Юлею виховують сина, якого назвали на честь дідуся Петром, і доньку Лізу), донькам-близнючкам Евгенії та Олександрі — по 17 років, а молодшому Михайлу — 16.

За словами Марини Порошенко, чоловік — справжній глава сімейства, його слово — закон. Незважаючи на непохитний авторитет у родині, Петро Олексійович усі домашні справи може зробити сам, тому на нього можна покластися абсолютно в усьому. Єдине правило в сім'ї Порошенків — ніякої політики вдома. Вони не обговорюють минулих і майбутніх президентів України. Марина буде свое життя навколо дітей і чоловіка — любить шити, вишивать, в'язати і готовувати. Подружжя підтримує родинні традиції і всі головні свята відзначає разом. А ось на кожен день народження дружини Петро Порошенко дарує їй подарунки.

«Хоча для мене найбільший подарунок — просто побути з ним разом. Я потім згадую це увесь рік», — зізнається Марина Порошенко.

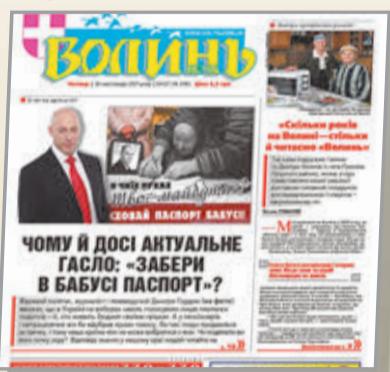
ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ «ВОЛИНЬ-НОВА» У 2018 РОЦІ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Волинській області — 61136
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Рівненській області — 61615

ВАРТИСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

- 1 місяць — 27 грн 97 коп.
- 3 місяці — 83 грн 91 коп.
- 6 місяців — 167 грн 82 коп.
- 12 місяців — 335 грн 64 коп.

Передплатний індекс РІЧНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ
НА ВОЛИНІ — 86772, НА РІВНЕНЩИНІ — 86771, ВОНА є дешевшою — 320 грн 13 коп.

Також на наступний рік ви можете передплатити «Волинь-нову» у комплекті із «Цікавою газетою на вихідні», з якою можете можливість ознайомитися у відділеннях зв'язку та у своєї листоноші.

Передплатний індекс комплекту «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» для Волині — 60306, індекс для Рівненщини — 60313.

ВАРТИСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

- 1 місяць — 36 грн 04 коп.
- 3 місяці — 108 грн 12 коп.
- 6 місяців — 216 грн 24 коп.
- 12 місяців — 432 грн 48 коп.

Увага, річна
передплата комплекту «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» — значно дешевша і становить
400 грн 48 коп. Його індекс для Волині — 60305, індекс для Рівненщини — 60314.

ЯК ВИПИСАТИ ТИЖНЕВИК
«ЦІКАВА ГАЗЕТА
НА ВИХІДНІ»

Богоматір вибрала 11-річну українчинку

ЦІКАВА ГАЗЕТА
на вихідні

Як диво-зірка червоної руті зачарувала медика — і він став видатним композитором

Олег Скрипка

Чому тепер Кропивка нічого не відчуває від старої музики

Івана Кравченко

У сті споріннях відійшов від пристрасті до спорту

Ігор Курченко

Київський підприємець відкрив музичну школу

Ігор Курченко

Ірина Курченко

● НІХТО, КРІМ ТЕБЕ

Головне, що почуття високі!

Подружжя не уявляє свого життя без сина Станіслава.

Фото Катерини ЗУБЧУК.
прізвиськ не вигадували мені. Одне з них — «фламінго». Або ще доводилося чути: «Слухай, ти, довгонона!» Зараз мені навіть дивно: чому ображалась? А тоді, в дитинстві, і від сліз не втримувалась. Я дуже вдячна Володі, який мене прийняв такою, якою я є...

До речі, вперше зустрівшись, вони навіть не звернули уваги на різницю у зрості. Звичайно, ще до весілля Ліна розповіла чоловікові про свій синдром Марфана, не знаючи, що у зв'язку з недугою доведеться пройти через багато випробувань. Найперше — це поява на світ синочка, якого Станіславом назвали. «Вам не можна народжувати», — сказали лікарі у Рівному, куди її направили з Демидівки. Але то вже був восьмий місяць вагітності. Застереження виявилося запізнілим. Коли настали пологи, то жінці робили кесарів розтин, оскільки її протипоказані будь-які зусилля. А Володя стояв під дверима родильного залу і молився за Ліну, бо дуже боявся за її здоров'я. Просив у Бога, щоб усе закінчилося благополучно.

Синдром Марфана — це генетичне захворювання сполучної тканини, яке характеризується диспропорційно довгими кінцівками, тонкими худими пальцями, тонкою статурою та наявністю серцево-судинних вад. Про все це Ліна знала. Після пологів хвороба особливо прогресувала. Жінка буквально задихалась. По два-три рази на тиждень доводилось викликати «швидку». Подружжя почало їздити у Київ — в Інститут серцево-судинної хірургії імені Миколи Амосова. Вже й із заробітками чоловік мусив на якийсь час попрощатись, бо ж не міг покинути вдома дружину і сина.

А чотири роки тому Ліна пережила у тому ж Інституті дуже складну операцію. Ніхто з лікарів не давав гарантії, наскільки успішним буде хірургічне втручання. Пригадає слова, сказані їй лікарем Леонідом Ситарем: «Все залежить від твоєї жаги до життя». А жага ця була неймовірна!

— Коли я йшла на операцію, то мені вколою якийсь заспокійливий препарат, — розповідає жінка. — Лежу в операційній, вікно — високо, і видно небо — голубе-голубе. Думаю: «Господи! Дай мені, щоб я відкрила після всього очі і побачила це небо, сина і чоловіка...» Коли вийшла з наркозу, то помітила біля себе медсестру у білому чепчику, з гарними очима. Сказала тоді: «Я ваші очі запам'ятаю».

Після пережитого подружжя по-особливому цінує життя. І одне одного ще ніжніше бережуть, адже головне — аби були живі ті, кого ти любиш.

Ще один незабутній спогад Ліни:

— Три дні після операції я була в реанімації. Туди Володю не пускали — тільки їху міг передати. І ось мене вже везуть у палату на інвалідному візку — я вся у простирадлах, знесилена. Ніколи не забуду, як Володя біг до мене. Не треба було ніяких слів — усе читалося в його очах. То була радість, яку можна передати словами: «Я знав, я вірив, що все буде добре. Я тебе люблю».

Коханню будь-який зріст підвладний!

Ліна і Володимир Марущаки із села Лішня Демидівського району, що на Рівненщині, — пара, яка не лише незвичайно познайомилась. Вони ще й зростом своїм вирізняються з-поміж інших: жінка значно вища за чоловіка. Хоч, як самі кажуть, на це ніколи не зважали, бо головне — їхні почуття

Катерина ЗУБЧУК

ПОМИЛИВСЯ ТЕЛЕФОННИМ НОМЕРОМ I... ЗНАЙШОВ СВОЮ ДРУЖИНУ

26 січня 2005 року — дата знайомства хлопця з Тернопільської області і дівчини з Рівненщини.

— З дев'ятнадцяти літ їздив я на заробітки у Польщу й у своєму селі Говилів Теребовлянського району з'являвся нечасто, — розповідає Володимир. — І ось був якраз у домі. Скориставшись перепочинком, пішов на дискотеку. На танцях познайомився з дівчиною. Наступного дня вирішив її подзвонити. Але виявилось, що однієї цифри у номері, записаному в моїй мобілці, не вистачає. Почав експериментувати: підставив навмання останню цифру «3», але почув чоловічий голос і вимкнув телефон. Та не заспокоївся — цифру «5» замість «згубленої» набрав. Відгукнулась, як вже потім дізнається, Ліна. Зрозумів, що голос не тієї дівчини з дискотеки, і знову «дав відбій»...

Але за декілька хвилин зацікавленість перважила, і Володимир послав есемеску: «Привіт! Ти хто? Пиши англійською». В його телефоні не було українського алфавіту. Ліна зрозуміла це, але як дівчина гордівата і така, що за словом у кишеню не полізе, відповіла запитанням: «А тобі що — українською не доходить?» Так почалось їхнє телефонне листування. А через кілька днів вони підключились до акції, яка давала можливість дзвонити безкоштовно з 8-ї вечора до 8-ї ранку. Тоді вже разомовляли цілими ночами — до

четвертої-п'ятої години. А зовсім скоро на прохання Володимира обмінялися адресами. Хоч Ліна й дивувалась: «І для чого це?» Видно, як зараз вважають Марущаки, долі за них передбачала: у Володимира вкрали телефон. Вже згодом розповідав Ліні, що поділився такою прікристю — втратою телефону — з матір'ю. І вона підказала: «Посилай телеграму».

— Пам'ятаю, що була того дня у подруги на дні народження, — розповідає Ліна. — Не раз набирала номер Володі, а він був усе недоступний. Навіть есемеску написала: «Якщо ти зі мною не хочеш спілкуватися, то так і скажи — зрозумію. Ми ж дорослі люди». І ось приносить сусідка, яка в «Укртелекомі» працювала, телеграму: «Телефон украдений. Сонечко, передзвони на мій новий номер». Ось так з'язок знову налагодився. І якогось дня Ліна почула три заповітні слова: «Я тебе люблю». Вони обмінялися фотознімками — поштою вислали, бо тоді ще «крутіх» мобілок, щоб скинути фотографії через інтернет, у них не було. Якраз на День закоханих одержали їх, як кажуть, синхронно.

ДІВЧИНА В ЕСЕМЕСКАХ ЗАНИЖУВАЛА СЕБЕ НА КІЛЬКА САНТИМЕТРІВ, А ХЛОПЕЦЬ, НАВПАКИ, — ДОДАВ КІЛЬКА ВГОРУ

Те, що Володимир і Ліна познайомились по-особливому, — це ще не все неординарне у цієї пари. Справа в тому, що зрост Ліни — 190 сантиметрів. Вона вища за Володимира на кілька десятків сантиметрів. І, опи-

суючи себе в есемесках, занижувала зрост на 7 сантиметрів. А майбутній чоловік, як виявився, навпаки, — давав декілька сантиметрів.

Заочно одне про одного знали вже багато. Володимир розповів Ліні, що у нього в Польщі є дівчина, з якою

У мене змалку були довгі руки, довгі ноги. Я думала, що ж це таке? Комплексувала дуже. Адже з мене сміялися — діти ж жорстокі бувають.

мав намір одружитись. І Ліна не робила секрету з того, що в Німеччині, куди іздила на заробітки, у неї був хлопець. Неважаючи на це, їм хотілося зустрітись. Хоч, як зараз кажуть, і не вірилось, що це здійсниться.

Черговий раз вирушаючи до Польщі, Володимир пообіцяв: як тільки повернеться, то приде до Ліни. Про потенційну наречену за Бугом уже думки в нього не було. Хоч колись це був хороший варіант — одружитись і залишитись за кордоном. Так само і Ліна на дзвінки німецького кавалера говорила: «Маркус, вибач. Я не можу пояснити чому, але більше ми не будемо спілкуватись». А вже ж він знайомив її зі своїми батьками, представивши як наречену...

Про свої на той час заочні сто-

сунки подружжя каже, що в їхньому житті щось таке сталося, що словами не передати.

Отож — це було кохання. Володя, як і обіяв, повернувшись із Польщі додому, на другий же день приїхав у Лішню. 8 червня вони побачились. І зустріч ця теж не без пригод. Іхав хлопець автобусом на Рівненщину, не знаючи, де ті Демидівка ї Лішня. Купив для Ліни квіти, цукерки і... хом'ячка — чомусь хотілося подарувати щось живе. У Лішні дівчина мала його зустріти.

— У мене тоді жила двоюрідна сестра Валя, — розповідає Ліна. — З нею ми і пішли на зупинку. Я збоку спостерігала, а Валя, взявші на руки дитину своєї знайомої, зайшла в маршрутку і спітала: «А Вова з Тернополя є?» А той Вова сидів і дивився: дівчина зовсім не така, як на знімку, та ще й із малям. Пізніше казав, що вже не знає: виходити йому з автобуса чи далі їхати.

Вийшов, звичайно. І, немов рідні люди, вони зустрілися з Ліною. Як люди, що розуміють одне одного з півслова.

— Побув три дні Володя, — каже жінка, — і випровадила я його на Тернопільщину. А він, як здалось мені, говорив зі мною і ніби щось недоговорював. Ну все, думаю, певно, побачив, що я вища зростом, і вже й не зателефонує. Але ні — подзвонив ще з дороги. А через три тижні знову приїхав. 20 листопада у нас було весілля.

«З МЕНЕ ЧАСТО СМІЯЛИСЯ — Я ПЛАКАЛА. А ВОЛОДЯ ПРИНЯВ МЕНЕ ТАКОЮ, ЯК Є...»

Ліна пригадує, що з дитинства помічала свій незвичний зрост.

— Уже в четвертому класі я була вища за всіх. І то на цілу голову, — каже. — Поставили діагноз «синдром Марфана»... У мене змалку були довгі руки, довгі ноги. Я думала: що ж це таке? Комплексувала дуже. Адже з мене сміялися — діти ж жорстокі бувають. Через це і в школу не хотіла йти. Яких тільки

Авторка «Гаррі Поттера» Джоан Роулінг (на фото) допомагатиме дітям Житомирщини. її благодійний фонд Lumos виділить кошти на реконструкцію інтернатів, де живуть неповнолітні з неблагополучних сімей і сироти.

3 000 000 гривень штрафу за користування нерозмитненим автомобілем «Каділак» має сплатити 37-літня одеситка Світлана Нікандро娃. Машину на літовських номерах вона ввезла в країну позаторік. Мала право користуватися нею не більше 10 діб, але дозвіл не продовжила.

Сторінка для Пані

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

Запросіть Ісусика в гості

ЦІКАВА
Газета
на вихідні

● АПТЕКА НА ПІДВІКОННІ

Домашній лікар від усіх недуг

Саме так називають каллізіо запашну (золотий вус) — багаторічну рослину родом із Південної Америки. Хоч культивують її в нас у домашніх умовах уж понад століття, про цілющі властивості довгий час було мало щідово. Нині ж для виготовлення мазей, настоинок, лосьйонів використовують і листя, і стебла, і пагони

Золотий вус помічний при гнійних наривах, захворюваннях шлунково-кишкового тракту, запаленні жовчного міхура, бронхіальній астмі, бронхітах, туберкульозі

Народна медицина знає чимало рецептів використання каллізії запашної. Наприклад, при ангіні і бронхіті рекомендують чистий лист золотого вуса розласти на невеликі частинки і жувати їх (але не ковтати!) два-три рази на день. Сік рослинин допоможе впоратися з болем у горлі і зменшити нариви.

Для приготування настоянки з пропрієтальним ефектом потрібно зрайти з бічних пагонів золотого вуса 10–12 колін, залити їх 0,5 л спирту або горілки. Поставити посудину в темне місце і настоювати близько двох тижнів. Придана і для зовнішнього застосування, і для вживання всередину — по 1 ч. л. д. їди.

Щоб пришипдити загоєння ран і наривів, пригответи мазь із каллізії запашної: кілька листків рослини подрібніть на кашку, змішайте з вазеліном у пропорції 2:3. Змішайте уражені ділянки шкіри. Зберігайте мазь у темному прохолодному місці.

● СЕКРЕТИ КРАСИ

М'якенькі ступні

Не шкодить часу для себе!

Зробіть удома косметичні процедури для ніг

Щоб мати гладенькі ступні, за ними треба постійно доглядати. Тож не лінуйтеся та приведіть свої ноги до ладу. Найкраще для цього, звичайно, відвідати майстра педикуря. Якщо ж піти у салон не вдається, тоді оберіть кілька днів на тижні і зробіть маленьке свято для своїх ніг:

ВАННОЧКА

Зробіть теплу ванночку з морською сіллю

або пригответи трав'яний відвар. Залийте літром олії

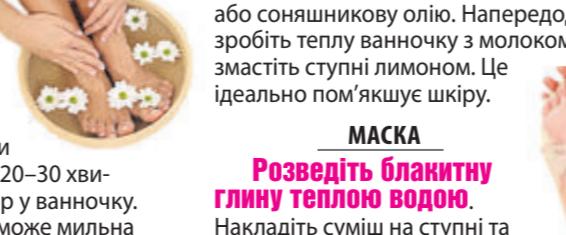
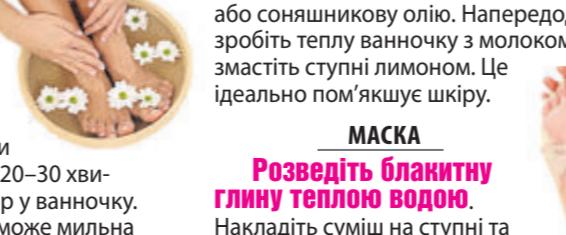
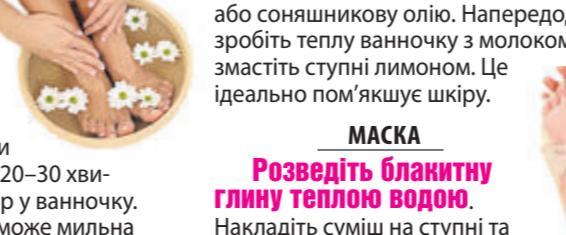
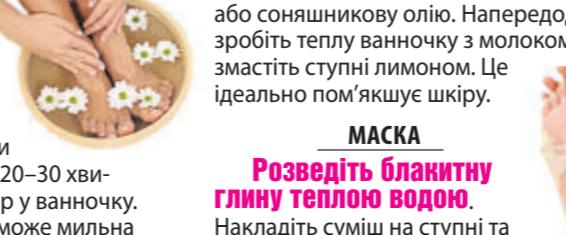
з 3 столовими ложками сіміші крапиви та звіроною. Дайте настояти 20–30 хвилин, процідіть та додайте відвар у ванночку. Крім того, від тріщин вам допоможе мильна ванночка. Також утирайте на ніч рицинову

або соняшникову олію. Напередодні свята зробіть теплу ванночку з молоком, а потім змасьті ступні лимоном. Це ідеально пом'якшує шкіру.

МАСКА

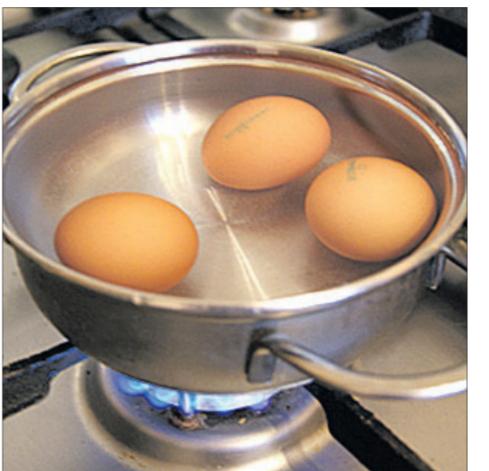
Розведіть блакитну глину теплою водою

Накладіть суміш на ступні та почекайте, поки вона висохне.

«Життя без любові — те саме, що пляшка без вина. Але важливо, щоб вино було добре». Марія БАШКІРЦЕВА, французька художниця українського походження.

● ТАК ПРОСТО!

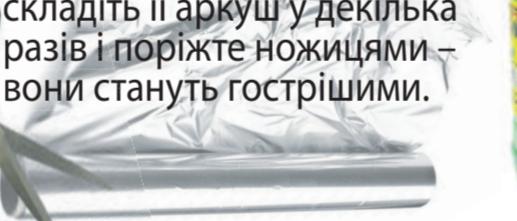

Варимо яйця

Залежно від часу варіння отримуєте різні результати. Які ж саме?

Щоб зварити яйця накрутко, треба 8–10 хвилин. Жовток при цьому стає світло-жовтим. Якщо перетримаєте яйця на вогні, їхня оболонка може потенішати. Яйця, зварені накрутко, фаршируйте чи кладіть у салати, зелений борщ або супи. Напівкрутими вони будуть, якщо зварити їх 5 хвилин. Жовток стане жовторогарячим і не дуже твердим. Розрізані начетверо, такі яйця смакують у зелених салатах. А якщо зварити яйця 3 хвилини, жовток залишиться рідким, прихопиться лише білок. Це ідеальний варіант для сніданку, подавайте до столу в пашотницях.

Ножиці, що затупилися, можна нагостріти за допомогою фольги:
складіть її аркуш у декілька разів і поріжте ножицями — вони стануть гострішими.

● ШПАРГАЛКА ДЛЯ ГОСПОДИНІ

Чистимо мікрохвильовку підручними засобами

Нині без цієї техніки важко уявити сучасну оселю. І навіть безкінечні суперечки про шкоду приготовленої та розігрітої в ній їжі не знижують її рейтингів. Але чимчастіше ви користуєтесь мікрохвильовою, тим більше вона забруднюється. Як вимити її так, щоб слухали вам довгі роки? Важливо пам'ятати: всі без винятку абразивні речовини не годяться для її чищення

ДОПОМОЖЕ ЛИМОННА КИСЛОТА

Для чищення мікрохвильовки можна скористатися й лимонною кислотою або соком лимона. Висипте у 200 мл води 1 пакетик лимонної кислоти або покладіть кілька шматочків лимона. Поставте склянку на найсильніший режим на 4–5 хвилин. Після цього протріть стінки мікрохвильової печі губкою.

СТАНУТЬ У ПРИГОДІ АПЕЛЬСИНОВІ ШКІРОЧКИ

Ви любите апельсини? Не поспішайте викидати шкірки від них, адже вони можуть стати відмінним засобом для чищення. Покладіть їх у скляній посуд і прогрейте 4–5 хвилин у мікрохвильовці. Вам залишиться тільки вітерти стінки.

ЗАСТОСОВУЄМО ОЦЕТ

Це ще один ефективний підручний засіб, який є на кожній кухні. Він допоможе позбутися жирних забруднень і неприємного запаху. Діємо так само, як і з содою: розчиняємо 3 ст. л. оцту в теплій воді і ставимо в піч на 5 хвилин. Чекаємо чверть години і протираємо стінки.

● СІМ «Я»

Такі рідні, такі недружні

- Я їй зараз дам! Узяла без дозволу мою лінійку!
- Тільки на 5 хвилин!
- Вона мені все на зло робить!

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Я слухаю дітей і думаю, що мені добре знайомий цей діалог. Колись і я з братом отак гризлася. Приводи для несکінчених сварок між рідними братами і сестрами — невичерпні. Причина одна — конкуренція за перше місце у сім'ї. Ще в школі у подруг я дізналася, що і вони ведуть затяжні війни з братом чи сестрою.

Хай як стараються батьки, щоб уваги і любові їхнім дітям діставалося порівну, спроби переважно приречені на невдачу: меншому все одно потрібна більша увага. Якось моя доня дорікнула: «Братика ти обіймаєш частіше, ніж мене».

Я мала чим захищатися, адже «боймашки» ми влаштовували щоранку перед школою та й вечорами, коли малій спав. Та я програла: як виявилося, до обіймів братика вона заразувала те, як я його тримала під час грудних годувань! Я довоно шукала відповіді на питання, де мої діти беруть стільки злостивості, нетерпимості одне до одного під час взаємних звинувачень, але поки не natrapila в інтернеті на уривок книги мам-психологів, які спеціалізуються на сплікануванні з дітьми, Адель Фабер та Елейн Мазлиш «Брати і сестри. Як допомогти вашим дітям жити дружно».

На тренінгах із батьками ці фахівці, які самі виховали по трое дітей, пропонували вправу, що допомагає зрозуміти, чому старші так конфліктують із меншими (у більшості сімей). Отож суть вправи: жінки мали уявити свою реакцію, думки та емоції після того, як чоловік повідомляє, що приведе у сім'ю ще одну дружину, таку як красива, розумна, що буде любити однаково обох і жити з ними дружно, у взаємній любові. Відповідно чоловіки, учасники тренінгу, уявляли ще одного чоловіка у сім'ї. Домислювали, як вони живуть через рік, коли інша дружина (чоловік) користується твоїми речами і при цьому її захочують, а першу (першого) навпаки — стримують і підсвірють. Якщо дозволити своїм уявлінням, душа від такого малого відіїде злихість на місце. Тати і мами, які брали участь у тренінгу, розповідали, як їм боляче від такого, які вони знервовані, адже раніше цей дім був тільки для них двох. Тепер подумаймо про оти 4-, 5-річних, старшеньких і меншеньких хлоп'яток і дівчаток, які одного дня виявляють, що вони перестають бути епіцентром батьківської любові і захоплення.

З відзнакою я поки що не відкінула його зовсім, добре, що діти дають другий шанс. Тож згадуємо експеримент, зазираючи у кімнату до сина, який щойно гримнув дверима, і починаю спочатку... Зано, що муши, щоб вчити їх наводити у майбутньому містки між собою, такими недружиними, але такими рідними.

Якось моя доня дорікнула:
«Братика ти обіймаєш
частіше, ніж мене».

початку тексту, то мама (чи тато) мусить знайти у собі силу висловити розуміння старшньому, який, бач, лінійку цінує на вагу золота. Це слова — інвестиція у майбутні дружні сім'ї та свій спокій. Отож психологи радять зі стверджуванням інтонацією перефразувати суть проблеми: «Тобі хотілось бы, щоб вона пітала, перш ніж брати твої речі? Ти не можеш зробити її більче. Але можеш сказати їй, що не хочеш, аби вона брала без дозволу твоє».

Таким чином, дитина зрозуміє, як проявляти гнів у приянній формі і не переходити межі дозволеного. Батьки, чи діти ще б'ються, можуть запропонувати їм намалювати свою злість і, якщо є потреба, — знищити той папір, зірвавши свою злість на матеріальному.

З власного досвіду скажу, що дуже

зірвавши сім'ю на найвищих тонах не зірвався самому. Найпростіше накрити на старшого, бо він розумієш і від нього апіорі сподіваєшся тільки мутних вчинків. (Але ж навіть дорослі іноді таке видають!) Тому цей рецепт не працює.

За звичкою я поки що не відкінула його зовсім, добре, що діти дають другий шанс. Тож згадуємо експеримент, зазираючи у кімнату до сина, який щойно гримнув дверима, і починаю спочатку... Зано, що

муши, щоб вчити їх наводити у майбутньому містки між собою, такими недружиними, але такими рідними.

● НАШЕ ЗДОРОВЯ

I від депресії дадуть пігулки

Наступного року Міністерство охорони здоров'я планує розширити урядову програму «Доступні ліки». Безкоштовно або з невеликою доплатою можна буде одержувати препарати не тільки від серцево-судинних хвороб, астми і діабету другого типу, а й від хронічних захворювань шлунково-кишкового тракту, від анемії під час вагітності та від депресивних станів. «Очевидно, нам світить таке «поліпшення» життя, що без антидепресантів не обійтися», — зітхають люди

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

ХВОРОБА, А НЕ ХАНДРА

Прогнозують, що до 2030 року депресія стане однією із найпоширеніших недуг у країнах із низькими та середніми доходами. Нерідко ми вживаємо це слово, не розуміючи серйозності і специфічності такого стану, мовляв, у всіх буває «хандра». Насправді ж депресія — це захворювання, яке виникає в результаті порушення хімічного балансу мозку, часто

незалежно від зовнішніх стресів і життєвих ситуацій, оскільки може мати генетичний характер.

Депресія є психічним розладом, проте в Україні переважна більшість хворих так і не потрапляє у поле зору психіатрів і психотерапевтів. За даними ВООЗ, близько третини дорослого населення розвинених країн приймають психофармакологічні препарати. Тепер і нам сімейні лікарі частіше призначатимуть антидепресанти. Хоча навряд чи цьому варто радіти.

Розпізнати недугу можна за трьома основними симптомами: поганим настроєм, уповільненням мислення і руховою загальмованістю. Хворі не вірять у свої сили, перебільшують реальні труднощі та водночас дорікають собі за легкодухість, неможливість «узяти себе в руки». Багато хто з них скаржиться на втрату інтересу до життя. Ці стани нерідко супроводжуються слізливістю, дратівливістю, сварливістю. Допікає безпричинна туга, біль у ділянці грудей або живота, відчуття внутрішньої «за-

● ФІЗКУЛЬТ-УРА!

Тренуємося з настроєм!

При стрибках зі скакалкою активізується робота серцево-судинної системи, поліпшується координація рухів і сплюється багато калорій. Отже, до справи!

За 15 хвилин швидких та інтенсивних стрибків зі скакалкою сплюється стільки ж калорій, скільки за годину занять аеробікою. При цьому ваші стегна і сідниці набудуть красивої форми — стануть стрункими та пружними. Тому, якщо ви віддасте перевагу гімнастиці зі скакалкою, зауважте:

- навіть після декількох хвилин занять у вас покращиться кровообіг;
- підвищиться тонус організму;
- найбільше навантаження припадає на

- проблемні зони — м'язи сідниці і стегон;
- отримаєте чудовий результат при мінімумі фінансових витрат;
- ритмічні вправи поліпшать вам настрій та покращать сон.

Для вправ зі скакалкою використовуйте зручне спортивне взуття з рифленою підошвою. Щоб зайвий раз не навантажувати суглоби, зв'язки й сухожилля, стрибайте не вище 2–3 сантиметрів від землі.

Для пом'якшення стрибка коліна потрібно тримати злегка зігнутими, а верхню частину тіла — випрямленою. Вживати іжу краще за 2–3 години до тренування, а воду — за годину до заняття і після.

! Для максимальної ефективності тренувань важливо вибрати правильну довжину скакалки: складена навпіл, вона повинна сягати рівня грудей.

Під час стрибків рухайте стегнами вправо-вліво, таким чином тренуються нижні м'язи спини.

дерев'яністі», спустошеності. Особливо інтенсивні симптоми депресії в ранкові години, а у другій половині дня або увечері стан хворих може поліпшуватися.

А З ВАМИ ВСЕ ГАРАЗД?

Науковці Інституту імені Макса Планка в Берліні нещодавно розробили своєрідний білц-тест, який дає можливість діагностувати депресію на основі відповідей лише на чотири запитання:

- Чи плакали ви цього тижня більше, ніж раніше?
- Чи були розчаровані собою або ненавиділи себе?
- Чи дивилися в майбутнє з відчуттям пригніченості?
- Чи почувалися цього тижня невдахою?

Якщо пацієнт на всі чотири запитання відповідає «так», то це сигнал, що йому треба звернутися до спеціаліста, вважають німецькі медики. Білц-тест Інституту імені Макса Планка розробили на основі дослідження, в якому взяли

участь близько 1300 молодих жінок віком від 18 до 25 років. Тож застосовувати його найкраще для

В Україні у людей значно більше підстав для пригніченості й розчарувань, аніж у Німеччині, тож така діагностика нам навряд чи підходить.

пацієнток цієї категорії. Для чоловіків замінили запитання про плач, адже вони менш склонні до такого вияву емоцій або ж не готові зінатися в цьому.

На жаль, в Україні у людей значно більше підстав для пригніченості й розчарувань, аніж у Німеччині, тож така діагностика нам навряд чи підходить.

Є й ширші тести, що дають змогу запідозрити недугу. Пропонуємо один із них. Оцініть свій стан за чотирма пунктами в балах, потім підсумуйте результат.

Ознаки депресії	Зовсім немає	У слабкій мірі	Доволі відчутні	Дуже сильно
Зниження стійкості до стресу	0	1	2	3
Агресивніша поведінка, зниження самоконтролю	0	1	2	3
Відчуття спустошення	0	1	2	3
Синдром «вигорання»	0	1	2	3
Постійна незрозуміла втома	0	1	2	3
Роздратування, занепокоєння, напруженість	0	1	2	3
Нерішучість у повсякденних ситуаціях	0	1	2	3
Порушення сну: раннє пробудження, важке засинання, сонливість удень	0	1	2	3
Нетерпіння, занепокоєння, особливо вранці	0	1	2	3
Зловживання алкоголем (або ліками) для зняття напруги після виснажливої роботи	0	1	2	3
Майбутнє бачиться в чорному світлі	0	1	2	3
Жалість до самого себе	0	1	2	3
Чи спостерігалися раніше в сім'ї депресії або суїцидальна поведінка	0	1	2	3

0–13 балів: цілком ймовірно, що депресії немає.

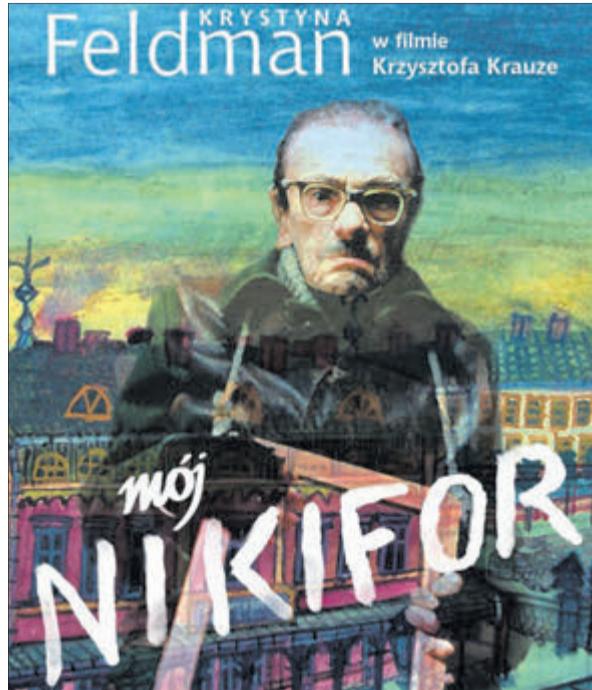
4–26 балів: початкові симптоми розвитку хвороби.

27–39 балів: явна депресія, варто звернутися до лікаря.

ПРОПОНУЄМО ВАМ КІЛЬКА ОСНОВНИХ ВПРАВ ЗІ СКАКАЛКОЮ:

1. Щоб розігрітися, починаємо підскоки на кожній нозі по черзі, згинуючи другу в коліні.
 2. Переходимо до низьких підскоків на двох ногах разом. Важливо правильно приземлятися: на обидві ступні, ноги злегка згинайтесь в колінах. Виконуйте вправу упродовж трьох хвилин.
 3. Наступна вправа добре зміцнює м'язи стегон і сідниць. Виконуйте підскоки із зігнутими колінами. Рахуйте, скільки разів ви перестрибнули через скакалку. Потрібно виконати до 100 перескоків.
 4. Так само, як у попередній вправі, робимо підскоки із зігнутими ногами, але стрибаємо зі схрещеними руками. Це допоможе вашим стегнам швидше схуднути.
- Уже через кілька занять ви відчуєте себе впевненніше зі скакалкою і зможете самі придумувати нові вправи.**

● ПРО НІХ ЗНАЄ СВІТ

Спадщина дивакуватого митця збагатила і українську, і польську культури.

Його вважали розумово відсталим, а він вразив увесь світ своїми картинами

Легендарний український художник-примітивіст Никифор Дровняк із Лемківщини ніколи не літав аеропланами, але зображав міста з висоти пташиного польоту, не був одружений, але малював «вишукану еротику»...

Петро МАКАРУК

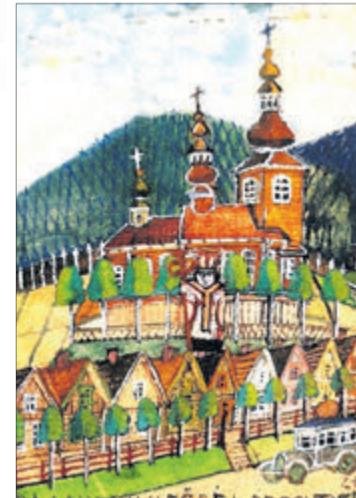
Пам'ятник Никифору Дровняку з'явився в центрі Львова у 2006 році й одразу ж припав до душі жителям і гостям міста. Митець сидить на камені з пензликом, фарбами та аркушем, ніби запрошуєчи зазирнути: що ж там намальовано.

Українці вважають знаменитого художника своїм, поляки — своїм. Никифор Дровняк народився у 1895 році в курортному містечку Криниця. Тепер це Польща, а в той час більшість його населення становили українці-лемки. Греко-католицький священик записав новонародженого як Епіфанія Дровняка. Його мама була глухоніма, її звали Євдокією, про батька не відомо нічого. Сам художник у мистецьких енциклопедіях світу фігурує щонайменше під 17 іменами: Никифор Криницький, Ян Криницький, Лемко Никифор, Майстер з Криниці тощо. Можливо, причина в тому, що Никифор на запитання про своє прізвище і сам не зміг би на нього відповісти.

Справа в тому, що він не навчався у школі, адже консиліум краківських психіатрів визнав його «розумово недорозвиненим, із низьким рівнем інтелектуальності». Стверджують, що Никифор узагалі фактично не говорив до 16 років. Але те, як цей дивакуватий чоловік із порушен-

На акварелі «Костел» бачимо Богородицю з двома немовлятами над храмом. Експерти досі гадають: хто був тим другим немовлям?

Храми, гори та святі часто фігурують у роботах художника.

році польський художник Єжи Вольф опублікував нарис «Малляр наївного реалізму у Польщі», і з того часу кілька десятків літ Никифор був у центрі уваги і митців, і глядачів, котрих захоплювала його самобутня творчість.

«Щасливий палець» Никифора Дровняка на пам'ятнику у Львові туристи затерли до блиску.

Після Другої світової війни Дровняка звинуватили у співпраці з УПА. Начебто Никифор намалював повстанцям карту свого містечка. А в 1947 році, як і тисячі етнічних українців, митець став жертвою операції «Вісла». Його вивезли якомога далі від українського кордону. Куди саме, так ніколи й не сказав, але на картинах з'явилось море.

Він подолав понад 700 кілометрів від берегів Балтики і таки повернувся до свого рідного міста Криниця. Причому пішки. І так тричі. Потім його вже не чіпали. Тим більше, що слава про геніального українця дійшла нарешті й до польської влади. А після успішної виставки у Парижі в 1959 році творчість Дровняка остаточно набула світової популярності. Його картини стали експонуватися в багатьох країнах.

«Роботи Никифора Дровняка порівнюють із найкращими зразками українського примітивізму XVI — XIX століть — картиною «Козак Мамай», іконами і побутовими портретами, малюнками на склі та дереворізами безіменних авторів. Його прізвище стоїть поряд з іменами Катерини Білокур, Ніко Піросманішвілі, Марії Приймаченко. Дровняк ніколи не бував у мегаполісах, не літав аеропланами, проте на його картинах постають величні хмарочоси, цілі міста зображені з висоти пташиного польоту. Він не був одружений, не мав романів із жінками, а малював вишукану еротику, «проектував» квітучі міські квартали, перетворюючи похмури сірі будівлі на розкішні букети з рослин та квітів», — пише про нього преса.

Помер Никифор Дровняк у 1968 році. Одну з останніх робіт художник підписав «Найсвятіший Никифор». Його гроші та майно перейшли до держави, картини стали власністю музею у місті Новий Сонч.

...Коли будете у Львові, неодмінно навідайтеся до пам'ятника Никифору Дровняку. Цей дивакуватий чоловік прожив скромне життя, але зумів зробити наш світ кращим. Кажуть, якщо потрапити бронзовий палець художника, то збудуться ваші мрії та бажання...

ТЕЛЕПРОГРАМА Кінозал

4 – 10 грудня 2017 року

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ІСТВ,
НОВИЙ КАНАЛ, ТЕТ, 2+2, К-1, ZIK

● СКАНДАЛ

«Забрала дві квартири, гроші і сказала, що вагітна»

Радянський та російський актор 82-літній Армен Джигарханян розлучився з третьою дружиною — Віталіною Цимбалюк-Романовською, молодшою за нього на понад 40 років (обоє на фото)

ЛІЛІС

Зради неї у 2015-му він покинув актрису Тетяну Власову, з якою був у шлюбі чотири десятиліття. У театрі, котрий створив сам Джигарханян і назвав на свою честь, роман із Віталіною не схвалювали, вважаючи, що вона погано впливає на чоловіка і каламутить воду.

Тим часом 38-річна Цимбалюк-Романовська заявила, що чекає дитину. Про це вона буцімто сказала слідчому, який вимагав пояснень, чому не приходить на допит. Справа в тому, що правоохоронні органи відкрили провадження щодо встановлення прослуховування, прихованої відеокамери у робочому кабінеті Джигарханяна, а також розслідування зникнення з театру чималої суми державних коштів.

Ще коли у стосунках подружжя панували мир і злагода, на запитання журналістів про юмірну появу нащадків жінка відповідала: «Усе

можливо. Як вийде». Подейкували, Віталіна обговорювала з чоловіком тему штучного запліднення. Якщо вагітність Цимбалюк-Романовської таки виявиться справжньою, а батьком малюка — Джигарханян, це кардинально змінить справу зі спадщиною актора. Адже тепер уже колишню дружину артиста позбавив права успадковувати за ним, а його єдина біологічна донька померла в 1980-х роках.

ВІТОРОК, 5 ГРУДНЯ

1+1	11.30, 04.05 Реальні містичності
06.30, 07.10, 08.10, 09.10	«Сніданок з 1+1»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00,	16.00 Історія одного злочину (16+)
16.45, 19.30, 00.00,	18.00 Т/с «Лікар Ковалчук» (12+)
05.20 ТСН: «Телевізна служба новин»	19.45 Ток-шоу «Говорить Україна»
09.30, 11.00, 12.20	21.00 Т/с «Біле-чорне» (16+)
«Чотири весілля»	23.30 Т/с «CSI. Місце злочину» (16+)
12.50 «Міняю хінку»	01.20 X/ф «Смертельні перегони 3: Інферно» (16+)
14.20, 21.00 Т/с «Село на мільйон 2» (12+)	
15.20 X/ф «Я знову тебе кохаю» (12+)	07.05, 15.25 «Все буде добре!»
17.10 Т/с «Нескінченне кохання» (12+)	09.05 «Все буде смачно!»
20.30 «Секретні матеріали»	10.05 «Битва екстрасенсів 13»
22.00 «Модель XL»	12.25 «МастерШеф - 6»
23.45, 00.10 X/ф «Розумник Вілл Хантінг»	17.30, 22.00 «Вікна-Новини»

ІНТЕР

05.50 Мультифільм

06.20, 23.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»

07.00, 08.00, 09.00, 12.00,

17.40 Новини

07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером»

10.10, 12.25, 20.40 Т/с «Той, що

не спить» (16+)

13.50 «Хітти на грани»

14.50, 03.45 «Речдок»

18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу

«Стосується кохного»

20.00, 02.40, 05.15 «Подробиці»

00.55 X/ф «Дорога Олена Серпівна»

УКРАЇНА

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною

07.00, 08.00, 09.00, 15.00,

19.00, 23.00, 03.20

Сьогодні

09.30 Зірковий шлях

ІСТВ	04.15 Студія Вашингтон
04.20 Факти	09.10 «Красуні»
04.40 Т/с «Відділ 44» (16+)	10.10, 16.10 Т/с «Беверлі-Хілс, 90210»
НОВИЙ КАНАЛ	12.00, 23.00 Т/с «Секс у великому місті» (16+)
03.00 Зона нічі	13.10, 19.00 «Орел і Решка. На краю світу»
03.45 Т/с «Гаттевіві дочки» (16+)	14.10 «Орел і Решка. Ювілейний 2»
04.40 Абзац	15.10, 15.25 «Чотири весілля»
06.40, 07.00 М/с «Том і Джеррі шоу»	16.00 Історія одного злочину (16+)
06.59, 08.19 Kids Time	18.00 Т/с «Лікар Ковалчук» (12+)
08.20 Т/с «Друзі»	19.45 Ток-шоу «Говорить Україна»
11.40 Т/с «Вічнайші дномогодарки» (16+)	21.30 Футбол. Ліга чемпіонів УЄФА «Шахтар» - «Манчестер Сіті»
16.00, 22.00 Т/с «Пацанки. Нова життя»	00.10 Т/с «CSI. Місце злочину» (16+)
17.00 Хто зверху	01.10 «Фільм 3: Інферно» (16+)
19.00 Кохання на виківання	02.10 X/ф «За сірниками»
21.00 Кільє відьма та вночі	03.10 «Битва екстрасенсів 12»
23.10 Вар яті	04.10 X/ф «Людина-павук: Ворог у тіні»

ТЕТ

06.00 Байдиківка

06.30 Казка з татом 2

06.50, 05.30 Корисні підказки

07.10 Це наше-це твое

11.05, 17.20 «Загублений світ»

15.00 X/ф «Втеча» (16+)

19.15 Т/с «Балада про бомбера» (16+)

21.20, 23.00 Т/с «Кістки 3» (16+)

00.55 Д/п «Топ 10: Мистецтво архітектури»

2+2	08.00, 13.05 «Він, вона і телевізор»
04.00 Т/с «Відділ 44» (16+)	05.45 Факти
НОВИЙ КАНАЛ	06.20, 23.00 Т/с «Секс у великому місті» (16+)
03.10 Зона нічі	07.10, 19.00 «Орел і Решка. На краю світу»
05.00 Абзац	10.00, 18.15 «Спецкор»
06.50, 05.30 Корисні підказки	10.35, 18.40 «ДжедАй»
07.10 Це наше-це твое	12.05, 17.20 «Загублений світ»
07.15 Мультмікс	13.05 Т/с «Ментівські війни. Одеса» (16+)
10.45 М/ф «Барбі Дрімтопія»	19.15 Т/с «Ментівські війни. Київ» (16+)
12.00, 21.20, 00.20 «Панянка-селянка	20.15 Т/с «Балада про бомбера» (16+)
12.15, 20.20, 00.20 «Панянка-селянка	21.15 Т/с «Кістки 3» (16+)
12.30, 21.30, 00.30 «Панянка-селянка	23.00 Т/с «Кістки 2» (16+)
12.45, 21.45, 00.45 «Панянка-селянка	23.55 Т/с «Кістки 3»
13.00, 22.00, 01.00 «Панянка-селянка	00.50 Д/п «Топ 10: Мистецтво архітектури»
13.10, 23.10, 01.10 «Панянка-селянка	01.55 X/ф «Москаль-чарівник»
13.20, 23.20, 01.20 «Панянка-селянка	03.10 «Облом.UA»

ІСТВ

06.00 Мультфільм

06.20, 23.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»

07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини

07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером»

10.10, 12.25, 20.40 Т/с «Той, що

не спить» (16+)

13.50 «Хітти на грани»

14.50, 03.45 «Речдок»

18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу

«Стосується кохного»

20.00, 02.40, 05.15 «Подробиці»

00.55 X/ф «Дорога Олена Серпівна»

УКРАЇНА

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною

07.00, 08.00, 09.00, 15.00,

19.00, 23.00, 03.20

Сьогодні

09.30 Зірковий шлях

ІНТЕР

06.00 Байдиківка

06.30 Казка з татом 2

06.50, 05.30 Корисні підказки

07.10 Це наше-це твое

11.05, 17.20 «Загублений світ»

15.00 X/ф «Втеча» (16+)

19.15 Т/с «Балада про бомбера» (16+)

21.20, 23.00 Т/с «Кістки 3» (16+)

00.55 Д/п

ЧЕТВЕР, 7 ГРУДНЯ

1+1	
06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сіданок з 1+1»	09.05 «Все буде смачно!» 10.05 «Битва екстремів 13» 12.20 «МастерШеф - 6» 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 20.00, 22.45 «Зважені та щасливі - 7» 00.00 «Один за всіх»
ІСТВ	
05.30 Громадянська оборона 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 09.55 Секретний фронт 10.55, 17.35, 21.25 Т/с «Нюхач» (16+)	16.50 Країна У 18.25 Казки У Кіно 20.00 Готель Галиця 21.00 Одного разу під Полтавою 22.00 Танька і Володька 23.00 Казки У 00.00 Т/с «Баффи - винищувачка вампірів» (16+)
ІНТЕР	
05.55 Мультфільм 06.20, 23.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00, 12.25, 20.40 Т/с «Той, що не спить» (16+)	05.00 «Рецепти щастя. Нова історія» 05.50 «Спічія» 06.30 «TOP SHOP» 07.40 «Чи знаєте ви, що...» 08.15 «Гри сестри» 09.10 «Красуні» 10.10, 16.10 Т/с «Беверлі-Хілз, 90210» 11.55, 13.25 Х/ф «Смертельна зброя-3» (16+) 12.00, 23.00 Т/с «Секс у великому місті» (16+) 14.55 Скетч-шоу «На трох» 15.00, 16.20 Т/с «Майор і магія» (16+) 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Інсаідер 22.30, 02.05 Т/с «Винищувачі. Останній бій» (16+)
НОВИЙ КАНАЛ	
03.00, 02.50 Зона нічі 04.40 Абзац 06.40, 07.00 М/с «Том і Джеррі шоу» 06.59, 08.19 Kids Time 08.20 Т/с «Друї» 11.40 Т/с «Відчайдушні домогодсподарки» (16+) 16.00, 22.00 Панчанки. Нове життя 17.00 Хто зверху 19.00 Зіркові яйця 21.00 Київ вдень та вночі 23.10 Суперінтуїція 02.45 Служба розшуку дітей	06.00 Мультфільми 08.00, 13.05 «Він, вона і телевізор» 10.00, 18.15 «Спічкор» 10.35, 18.40 «ДжедАй» 11.05, 17.20 «Загубленний світ» 14.30 Х/ф «Конан-варвар» (16+) 19.15 Т/с «Балада про бомбера» (16+) 21.25, 23.10 Т/с «Кістки 3» (16+)
ЗІК	
06.00 Головник 06:10 «Дзеркало історії» 06:55, 12:55, 15:10, 16:55, 19:10, 21:30, 23:55 Пестуни долі 07:00 Перші про головне. Ранок 09:10, 16:00, 23:00 «КульУра!» 10:05 Перші про головне. День. Пленарні засідання ВРУ 12:00, 00:05 Історична правда з Вахтангом Кіпіан 13:00 Перші про головне. День 15:15 «МультЗІК» 17:00 Перші про головне. Вечір 19:15 VOX POPULI 20:00 Зіткнення 21:00 «Перші про головне» 21:35 «Прямим текстом» 00:00 «Королева півдня» 04:50 Хіт-парад FM-TV	06.00 Мультфільми 08.00, 13.05 «Він, вона і телевізор» 10.00, 18.15 «Спічкор» 10.35, 18.40 «ДжедАй» 11.05, 17.20 «Загубленний світ» 15.05 Х/ф «Запеклі шахрай» (16+) 19.15 Х/ф «Ліга видатних джентльменів» (16+) 21.20 Х/ф «Бейтагун поза законом» (16+) 23.15 «Змішані єдиноборства. UFC»
ІНТЕР	
06.00 Байдиківка 06.30 Казка з татом 2 06.50, 05.30 Корисні підказки 07.10 Це наше-це твоє 07.15 Мультмікс 10.45 Х/ф «Столику, накрийся» 12.00, 19.00, 02.00 Панянка-селянка 13.00 ЛавЛавСар 15.00 Т/с «Домашній арешт» 15.30, 02.50 Віталька	06.00 Мультфільми 08.00, 13.05 «Він, вона і телевізор» 10.00, 18.15 «Спічкор» 10.35, 18.40 «ДжедАй» 11.05, 17.20 «Загубленний світ» 15.05 Х/ф «Запеклі шахрай» (16+) 19.15 Х/ф «Ліга видатних джентльменів» (16+) 21.20 Х/ф «Бейтагун поза законом» (16+) 23.15 «Змішані єдиноборства. UFC»
СТВ	
07.05, 15.25 «Все буде добре!»	06.00 Мультфільми 08.00, 13.05 «Він, вона і телевізор» 10.00, 18.15 «Спічкор» 10.35, 18.40 «ДжедАй» 11.05, 17.20 «Загубленний світ» 15.05 Х/ф «Запеклі шахрай» (16+) 19.15 Х/ф «Ліга видатних джентльменів» (16+) 21.20 Х/ф «Бейтагун поза законом» (16+) 23.15 «Змішані єдиноборства. UFC»

СУБОТА, 9 ГРУДНЯ

1+1	
06.00, 19.30 ТСН: «Телевізна служба новин»	19.00 «Х-Фактор - 8» 21.25, 23.50 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 22.35 «Х-Фактор - 8. Підсумки голосування»
ІСТВ	
05.00, 04.30 Скарб нації 05.10, 04.40 Евріка! 05.15, 04.45 Факти 05.35 Більше ніж правда 07.15 Я знаю! 09.15, 14.15 Дизель-шоу 10.45 Особливості національної роботи 12.45 Факти. День 13.00 Скетч-шоу «На трох» 16.50 Х/ф «Васабі» (16+) 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини. Підсумки	05.10 «Рецепти щастя. Нова історія» 05.50 «Спічія» 06.30 «TOP SHOP» 07.40 «Чи знаєте ви, що...» 08.10 «Мультфільми» 09.10 «Орел і Решка. Рай та пекло» 10.50 М/ф «Кунг-фу Кролик» 12.45 «Ух ти show» 13.50 «Орел і Решка. Пере завантаження» 16.45 «Орел і Решка. Рай та пекло» 10.50 М/ф «Кунг-фу Кролик» 12.45 «Ух ти show» 13.50 «Орел і Решка. Пере завантаження» 16.45 «Орел і Решка. Рай та пекло» 04.35 Мультфільми
НОВИЙ КАНАЛ	
03.00, 01.50 Зона нічі 05.10, 06.10 Kids Time 05.15 М/с «Лунтик і його друзі» 06.15 Дешево і сердито 07.40 Київ вдень та вночі 09.00 Ревізор 11.50 Страсти з Ревізором 14.20 Вар'яти 16.20 Зіркові яйця 18.15 Х/ф «Нова людина-павук» (16+) 21.00 Х/ф «Нова людина-павук 2: Висока напруга» (16+) 00.00 Х/ф «БайБайМэн» (16+)	06.00 Мультфільми 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00, 03.20 Сьогодні 20.00, 02.50 «Розміши коміка» 20.00, 02.40, 05.15 «Подробиці» 00.55 Х/ф «Дві стріли» 03.20 «Скептик»
ЗІК	
06.00 Головник 06:10 «Дзеркало історії» 06:55, 12:55, 15:10, 16:55, 19:10, 21:30, 23:55 Пестуни долі 07:00 Перші про головне. Вечір 19:15 VOX POPULI 20:00 Зіткнення 21:00 «Перші про головне» 21:35 «Прямим текстом» 00:00 «Королева півдня» 04:50 Хіт-парад FM-TV	22.00 Одного разу під Полтавою 00.00 Т/с «Баффи - винищувачка вампірів» (16+) 02.00 Панянка-селянка 02.50 Віталька
ІНТЕР	
05.55 Мультфільм 06.25 «Чекай мене» 08.00 Х/ф «Осинний марафон» 09.50 Х/ф «Солодка хінка» 11.50 Х/ф «Зимова вишня» 13.30 Х/ф «Доторкнутися неба» (16+) 15.25 Х/ф «Бебі-бум» (16+) 17.25 Концерт «Я не забуду» 20.00, 04.30 «Подробиці» 20.30 «Час будувати» 22.35 Т/с «Диван для самотнього чоловіка» (16+) 02.25 Док. проект «Віцин, якого ми не знали» 03.20 Х/ф «Невіправний брехун» 05.00 Великий бокс. Василь Ломаченко - Гльєрмо Ріондо	01.15 «Караоке на Майдані» 12.10 «МастерШеф - 7» 07.00 «Українські сенсації» 08.00 «Сіданок. Вихідний» 09.00 «Лото-забава» 09.40 М/ф «Маша в ведміді» 09.50 «Розміши коміка» 10.50 «Сйт навівріт - 9» 11.55 «Сйт навівріт - 6» 12.55 Т/с «Слуга народу» 17.05 «Ліга сміху» 19.30, 05.00 «ТСН-Тиждень» 21.00 «Голос. Діти 4» 23.10 «Вечірній Київ 2017» 01.05 «Аргумент кино» 01.45 «Сйтнік хіті» 04.35 Мультфільми
НОВИЙ КАНАЛ	
03.00, 01.50 Зона нічі 05.10, 06.10 Kids Time 05.15 М/с «Лунтик і його друзі» 06.15 Дешево і сердито 07.40 Київ вдень та вночі 09.00 Ревізор 11.50 Страсти з Ревізором 14.20 Вар'яти 16.20 Зіркові яйця 18.15 Х/ф «Нова людина-павук» (16+) 21.00 Х/ф «Нова людина-павук 2: Висока напруга» (16+) 00.00 Х/ф «БайБайМэн» (16+)	03.00, 01.10 Зона нічі 05.00 Т/с «Татусеві дочки» (16+) 08.30 Мене вили 09.25 Т/с «Відрід 44» (16+) 11.20, 13.00 Скетч-шоу «На трох» 12.45 Факти. День 14.45 Х/ф «Перевізник-3» (16+) 16.45 Х/ф «Механік-2. Воскресіння» 01.45 «Сйтнік хіті» 04.35 Мультфільми
ЗІК	
06.00 «Час будувати» 11.50 Стратія 14.20 Вар'яти 16.20 Зіркові яйця 18.15 Х/ф «Нова людина-павук» (16+) 21.00 Х/ф «Нова людина-павук 2: Висока напруга» (16+) 00.00 Х/ф «БайБайМэн» (16+)	22.00 Одного разу під Полтавою 00.00 Т/с «Баффи - винищувачка вампірів» (16+) 02.00 Панянка-селянка 02.50 Віталька
ІНТЕР	
05.55 Мультфільм 06.25 «Чекай мене» 08.00 Х/ф «Осинний марафон» 09.50 Х/ф «Солодка хінка» 11.50 Х/ф «Зимова вишня» 13.30 Х/ф «Доторкнутися неба» (16+) 15.25 Х/ф «Бебі-бум» (16+) 17.25 Концерт «Я не забуду» 20.00, 04.30 «Подробиці» 20.30 «Час будувати» 22.35 Т/с «Диван для самотнього чоловіка» (16+) 02.25 Док. проект «Віцин, якого ми не знали» 03.20 Х/ф «Невіправний брехун» 05.00 Великий бокс. Василь Ломаченко - Гльєрмо Ріондо	01.15 «Караоке на Майдані» 12.10 «МастерШеф - 7» 07.00 «Українські сенсації» 08.00 «Сіданок. Вихідний» 09.00 «Лото-забава» 09.40 М/ф «Маша в ведміді» 09.50 «Розміши коміка» 10.50 «Сйт навівріт - 9» 11.55 «Сйт навівріт - 6» 12.55 Т/с «Слуга народу» 17.05 «Ліга сміху» 19.30, 05.00 «ТСН-Тиждень» 21.00 «Голос. Діти 4» 23.10 «Вечірній Київ 2017» 01.05 «Аргумент кино» 01.45 «Сйтнік хіті» 04.35 Мультфільми
НОВИЙ КАНАЛ	
03.00, 01.50 Зона нічі 05.10, 06.10 Kids Time 05.15 М/с «Лунтик і його друзі» 06.15 Дешево і сердито 07.40 Київ вдень та вночі 09.00 Ревізор 11.50 Страсти з Ревізором 14.20 Вар'яти 16.20 Зіркові яйця 18.15 Х/ф «Нова людина-павук» (16+) 21.00 Х/ф «Нова людина-павук 2: Висока напруга» (16+) 00.00 Х/ф «БайБайМэн» (16+)	03.00, 01.10 Зона нічі 05.00 Т/с «Татусеві дочки» (16+) 08.30 Мене вили 09.25 Т/с «Сідні солодощі» (12+) 20.00, 02.45 «Подробиці» 23.05 Х/ф «Гувернантка» (16+) 01.05 Х/ф «Навіць то пішов» (16+) 03.15 Х/ф «Тридцять три» (18+)
ЗІК	
06.10 «МультЗІК - 06:55, 10:55, 19:55, 23:55 Пестуни долі 07:00 Перші про головне. Деталі 08:00 Злій дім 09:00 «Єромакс» 09:25 «Shift. Життя в цифрах» 09:45 «Художній фільм 4» 10:15 «Житлобуд» 12:00 «Народ проти!» 15:10 Доказ 15:40 FACE 2 FACE з Тетяною Даниленко 16:40 «КульУра!» 17:15 «DROZDOV» 17:40 «Стежками війни» 18:15 Вільний мікрофон 18:25, 00:00 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 20:00 HARD з Владиславом 21:00 «Добрий ZIK» 21:30 Перші дні з Наталяєю Владиціною 21:15	

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

ПІСТ: не тільки корисно, але й смачно

28 листопада розпочалася Пилипівка, яка триватиме до Різдва Христового. Звісно, справжній піст пов'язаний із молитвою, покаянням, прощеннем образ, викоріненням злих думок, протистоянням спокусі, а не лише утриманням від скромної їжі, бо інакше він перетвориться на звичайнісіньку дієту. А що навіть у піст можна харчуватися правильно, різноманітно, повноцінно і смачно — свідчить наша добірка рецептів

СУП ІЗ БІЛИХ ГРИБІВ

Ця смачна й запашна страва зігріє в холодну пору. Завдяки неповторному аромату грибів до супу можна не додавати жодних спецій — він і так вийде бездоганним

Інгредієнти: 300–400 г білих грибів, 1 велика цибулина, півморквина, 4–5 середніх картоплин, 1–2 ст. л. олії, 1 ч. л. з чубком крупи манної, сіль до смаку.

Приготування. Ретельно очищені гриби покраяти на шматки, залити водою і на середньому вогні довести до кипіння, після цього зменшити вогонь, посолити і варити майже до готовності, знімаючи піну в міру її утворення. Тим часом готуємо овочі. Цибулю нарізаємо півкільцями, моркву тримо на дрібну тертку, картоплю ріжемо величими кубиками. У сковороду наливамо трохи олії, розігріваємо на середньому вогні і підсмажуємо до ніжно-золотового кольору подрібнену цибулю, час від часу помішуючи дерев'яною лопаткою. Далі висипаємо потерту моркву, все добре перемішуюмо, зменшуємо вогонь і тушуємо засмажку, доки не випарується вся рідина. Коли гриби майже готові, висипаємо до них картоплю. За 5 хвилин до готовності тоненькою цівкою сиплемо в суп манну крупу, постійно помішуючи, щоб не утворилося грудочок. Через 1–2 хвилини викладаємо в кастрюлю овочеву зажарку, все добре перемішуюмо і вимикаємо конфорку. Суп має настоїтися 10–15 хвилин.

Страву подаємо до столу, посыпавши дрібно посічену зеленню. Смакуватиме суп зі свіжим хлібом, сухариками або грінками з часником.

КАРТОПЛЯ В МЕДОВО-ГІРЧИЧНОМУ СОУСІ

Бульбу можна запекти по-різному. Завдяки використанню спецій страва щоразу матиме новий смак. Поєднання в маринаді меду й гірчиці додасть їй пікантності

Інгредієнти: 4 великі картоплини, 1 ст. л. меду, 2 ст. л. гірчиці, 3 ст. л. олії, сіль та перець — за смаком.

Приготування. Картоплю почистити і порізати шматочками близько сантиметра завтовшки. Мед змішати з гірчицею, сіллю і перцем. У суміші добре обкачати картоплю і випікати 30–40 хвилин при 200 градусах.

ПАШТЕТ ІЗ КВАСОЛІ, ЦИБУЛІ ТА ЯБЛУКА

Страви з бобових — неоціненне джерело білка, тож у період посту слугуватимуть чудовим замінником м'яса. Квасолевий паштет, намазаний на свіжий хліб, — чудовий ситний сніданок

Інгредієнти: 1 склянка квасолі, 1 середнього розміру цибулина, 3 ст. л. олії, 1 кисле яблуко, 2–3 горошини дуихяного перцю, 1 лавровий листок, 1 ст. л. цукру, 0,5 ч. л. майорану, сіль та перець — за смаком.

Приготування. Напередодні потрібно квасолю замочити у холодній воді на 8–10 годин, далі воду злити і відварити квасолю до готовності. У сковорідці розігріти олію, всипати дрібно нарізану цибулю, дрібну солі, лавровий лист і дуихяний перець. Смажити на слабкому вогні до прозорості. Потім додати цукор і ще хвилину протушувати, постійно помішуючи, поки цибуля не підрім'яниться. Дістати горошини перцю і лавровий лист. Яблуко очистити від шкірки і натерти на дрібній терці, додати цибулі і обсмажити разом, постійно помішуючи, 2–3 хвилини, посолити за смаком. Насамкінець приправити майораном і перцем. У чашу блендера викласти квасолю, додати цибулю з яблуком і змолоти на пюре. Пере-клести в банку і повністю охолодити. Подавати до столу з хлібом та квашеними огірочками, а ще дуже смачно зверху посыпти подрібненими горішками та насінням соняшника.

До речі

Квасолю потрібно варити на слабкому вогні, а солити — в кінці приготування.

ПАМПУШКИ З ЧАСНИКОМ

Ця традиційна українська випічка зазвичай смакує з гарячими першиими стравами, особливо з борщем

Інгредієнти: для тіста — 250 мл води, 2 ст. л. цукру, 1 ч. л. солі, 2 ст. л. олії, 500 г борошна, 1 пакетик сухих дріжджів; для соусу — 3 великі зубчики часничку, 1/3 ч. л. солі, 1 ст. л. олії, 2 ст. л. кип'ячені води; зелень кропу та петрушки.

Приготування. У миску просіяти борошно, додати сіль, цукор, попередньо замочені в теплій воді дріжджі та олію, замісити тісто, накрити рушником і залишити, щоб рухалося. Коли воно підніметься, розділити на невеликі шматочки, скочати з кожного кульки і викласти їх на змащене олією деко через 2 см одна від одної. Поставити деко в тепле місце на 20 хвилин. За цей час розігріти духовку до 190 градусів. Збільшін в розмірі пампушки злегка змастити водою і випікати 20 хвилин. Тим часом приготувати соус: часник розтерти із сіллю та олією, додати воду, посічену зелень і перемішати. Готові пампушки вийняти з духовки і змастити часниковим соусом.

ХРУСТКА ЗАКУСКА

Багатьом пріпав до смаку лаваш — прісний хліб у вигляді тонких коржів, що прийшли до нас із кавказької кухні. Різноманітність начинок до нього просто вражає. Цим варіантом можна скористатися під час посту

Інгредієнти: 2 тонких лаваші, 2 солоні огірки, 300 г капусти, 1 невелика цибулина, 1 середня морквина, 4 ст. л. олії, сіль та пісний майонез — за смаком.

Приготування. Капусту дрібно шatkуємо. Моркву чистимо і тримо на тертку для корейської моркви, так само і солоні огірки (зі шкіркою). Цибулю нарізаємо і ошпарюємо кип'ятком, через 2–3 хвилини зливаємо воду — так гіркота зникає, а хруст залишається. Усі підготовлені овочі змішуємо і заправляємо майонезом (не багато). На лаваш викладаємо половину начинки, ще трохи змащуюмо майонезом, присолюємо і згортаємо рулет. Якщо поспішаєте, його вже можна нарізати і їсти. Але краще викласти рулети на розігріту сковорідку з невеликою кількістю олії «швом» донизу, обсмажити на сильному вогні по 2 хвилини з кожного боку. За цей час лаваш набуде апетитного вигляду і чудового смаку, а овочева начинка не встигне протушкуватися і залишиться хрусткою.

ГРИБНА ІКРА

Швидкий паштет із грибів ідеально пасує до гринок чи свіжого хрусткого багета

Інгредієнти: 200 г грибів, 1 середня цибулина, 2 зубочки часнику, 1,5–2 ст. л. пісного майонезу, сіль та перець — за смаком, петрушка, багет.

Приготування. Цибулю порізати кубиками і підсмажити. Гриби для цієї намазки згодяться будь-які: мариновані, заморожені (іх потрібно попередньо відварити) чи свіжі (печериці, гливи). Морожені чи свіжі гриби додатково обсмажити і перемолоти через м'ясорубку або подрібнити блендером. Додати цибулю і подрібнений часник, майонез, сіль і перець, перемішати. Порізати багет, при бажанні підсмажити, намастити скибочки ікрою, прикрасити петрушкою і шматочками шампіньонів.

КОТЛЕТИ...

БЕЗ М'ЯСА

Якщо вам важко обходитися без котлет, приготуйте їх із капусти. Вони стануть прекрасним доповненням до картопляного чи горохового пюре

Інгредієнти: 500 г капусти, 2 ст. л. манної крупи, 2 ст. л. мелених сухарів, 3 ст. л. олії, 0,5 склянки води, сіль за смаком.

Приготування. Капусту дрібно нашаткувати, скласти в кастрюлю, влити воду та 1 ст. л. олії і тушкувати до напівготовності. В киплячу масу тонкою цівкою всипати манку, посолити і варити, постійно помішуючи, 10–15 хвилин. Охолодити, збити за допомогою блендера, сформувати котлети, запанірувати їх у сухарях і обсмажити на олії до золотистої корки.

ПАМПУШКИ З ЧАСНИКОМ

Ця традиційна українська випічка зазвичай смакує з гарячими першиими стравами, особливо з борщем

Інгредієнти: для тіста — 250 мл води, 2 ст. л. цукру, 1 ч. л. солі, 2 ст. л. олії, 500 г борошна, 1 пакетик сухих дріжджів; для соусу — 3 великі зубчики часничку, 1/3 ч. л. солі, 1 ст. л. олії, 2 ст. л. кип'ячені води; зелень кропу та петрушки.

Приготування. У миску просіяти борошно, додати сіль, цукор, попередньо замочені в теплій воді дріжджі та олію, замісити тісто, накрити рушником і залишити, щоб рухалося. Коли воно підніметься, розділити на невеликі шматочки, скочати з кожного кульки і викласти їх на змащене олією деко через 2 см одна від одної. Поставити деко в тепле місце на 20 хвилин. За цей час розігріти духовку до 190 градусів. Збільшін в розмірі пампушки злегка змастити водою і випікати 20 хвилин. Тим часом приготувати соус: часник розтерти із сіллю та олією, додати воду, посічену зелень і перемішати. Готові пампушки вийняти з духовки і змастити часниковим соусом.

● НАМ БИ ЇХНІ ЦІНИ І ЗАРПЛАТИ!

Наші депутати люблять борщ із пампушками і грибну юшку

Про це розповів директор державного підприємства «Ї дальня» управління справами апарату Верховної Ради Микола Бобренко

Асортимент страв у зкладах харчування формується на підставі попиту (на фото). Щоб нагодувати парламентарів, працює 110 осіб, з них 60–65 кухарів. На підприємстві є два виробництва, які готують страви для трьох їдалень і кількох буфетів Верховної Ради, в тому числі і для закладу «під куполом». Саме тут найчастіше обідають де-

путати і представники іноземних делегацій — тому тут у меню буває червона риба, відповідно і ціни за обід вищі. Найпопулярнішою є проста їжа української кухні. «З перших страв — борщ червоний з пампушками, грибна юшка. На друге часто беруть звичайні котлети з курятини, телятини і змішаного фаршу», — зазначає Микола Бобрен-

ко. За його словами, в середньому вартість обіду — до 100 гривень, загалом у меню

300 страв, які щодня змінюються.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

I вже сумнівів нема — час провели недарма!

«Робота нашої сім'ї над вашим завданням із рубрики «Гарбуз із секретом» надихнула мене на написання таких віршованих рядків...» — цими словами розпочала свій лист у редакцію Надія Ткачик із волинського села Бірки Любешівського району. Читаємо разом!

Ох і рубрика ж нова!
Як не стать поетом?!

Ці захоплення слова
Про «Гарбуз з секретом».

Вже нове завдання є —
Батл думок, ідей кипить...

Кожен мовить щось своє,
І цей вихор не спинить.

Із завзяттям всі мізкуєм,
Мало тут лише бажання,

Всім роботи не бракує —
Вправно складене завдання.

І вже сумніву нема —
Час провели недарма!

Цієї пізньої пори

Відчінні за змістовні вечори!

«А «Запитання № 4» у нашому сімейному колі найвидішіше відгадав син, Ткачик Роман, сказавши, що це...» Надія Федорівна, відповідь справді правильна, але ми не будемо її розсекречувати до наступного тижня, оскільки чекаємо на інші листи, які ще в дорозі у редакцію.

Зате байдужувати нікому не дамо, а одразу запрошуємо вас до нового

раунду конкурсу. Лише нагадаємо, що після 3 турів рахунок нашого дружнього протистояння «Читачі» — «Газетярі» — 2:1.

По українських селах для її биття ще й досі іноді використовують лозу. Кумедне видовище!

Запитання № 5:

Її ім'я вигукують, закликаючи сміливців іти вперед. Але не люблять впускати у свою браму. Бо якщо заповезе змію туди чи залетить стрілою, то це означатиме невдачу. Тому одразу відганяють її від себе до сусідів. І при цьому б'ють. Намагаються якомога сильніше. Бо як вона «ужалить», буде неперевики.

По українських селах для її биття ще й досі іноді використовують одну з порід верби або ліщину. Кумедне видо-

вище! Хоча світ любить дивитися, як її замселять чуваки чи чувачки з кленами. Притому часто так захоплюються, що вже її не помічають і починають чубитися між собою. Вражаюче дійство!

Чуваки чи чувачки з кленами знають, що найкраща зброя для її побиття виготовляється все ж в Україні, тому її купують її у нас. І коли влучають тричі поспіль у цю «птицю», у повітря злітають капелюхи.

Ми ж виготовляємо цю зброю, про-даемо, а самі так і не вміємо добре нею користуватися...

Що за зброю і за «птицю» ми заховали у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 8 грудня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Відро», «Три яблука»).

Увага: з одного номера можна надсилати лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні у розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну tsikava.gazeta@gmail.com найяскравіше опишe, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

Усміхніться!

:)) :)) :))

Учора банк N визнав себе банкрутом. Вкладникам запропонована альтернатива: або забрати нічого, але відразу, або все, але ніколи.

:)) :)) :))

Люблю боулінг — єдине місце, де можна пити пиво і при цьому думати, що займаєшся спортом.

:)) :)) :))

— Мамо, я вже більше не є найгіршим учнем у класі.

— Молодець, синк! Ти став краще вчитися?

— Ні. До нас прийшов новий хлопчик, який вчиться ще гірше.

:)) :)) :))

У дитинстві сплати було покаранням, а тепер — mrія.

:)) :)) :))

Фізика — це практично єдина сфера життя в Україні, де ще суверено виконуються закони.

:)) :)) :))

— Товаришу солдат, ви вмієте плавати?

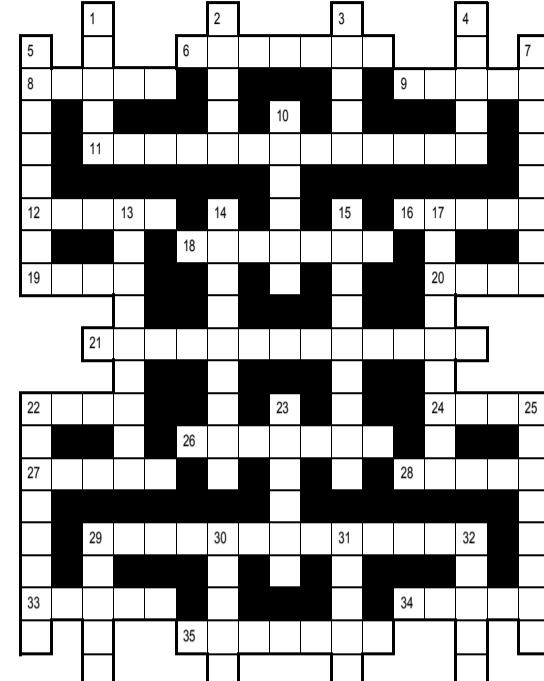
:)) :)) :))

— Так точно!

— А де ви цьому навчились?

— У воді, товаришу прaporщик!

Кросворд

По горизонталі: 6. Гра з кулями й ціпком. 8. Кордон; межа. 9. Спортивний човен. 11. Наука про книгу і книжкову справу. 12. Перша буква грецького алфавіту. 16. Повнота рідини. 18. Гостра інфекційна хвороба овець. 19. Повний порядок. 20. У грецькій міфології бог кохання. 21. Виходець з України, радянський телевізійний лікар, психотерапевт. 22. Японська горилка. 24. Діючий вулкан в Італії. 26. Креслярський інструмент. 27. Те саме, що й дракункульоз. 28. Безвітряна погода на морі. 29. Пристрій, що перетворює напругу в електричному колі. 33. У Стародавньому Римі титул імператора. 34. Дерево — символ України. 35. Гімнаст, який виконує складні фізичні вправи.

По вертикалі: 1. Головоломка Рубіка. 2. Роман В. Підмогильного. 3. Місце зберігання документів. 4. Держава в Африці. 5. Опера Джузеппе Верді. 7. Літальний апарат, оболонка якого наповнена газом. 10. Кубло. 13. Працівник аптеки. 14. Те саме, що й гід. 15. Один із головних аеропортів України. 17. В ряді країн глава держави. 22. Знак зодіаку. 23. Частина свинячої чи телячої туши. 25. Стара назва календарів-довідників. 29. Ким є Іван для Івана? 30. Мотика. 31. Грошова одиниця Туркменістану. 32. Брат Трувора і Синеуса.

Склад Микола ДЕНІСЮК, с. Щитинська Воля, Ратнівський район.

Відповіді у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 24.11.2017

По горизонталі: 4. Пречиста. 7. Ото. 8. Вік. 9. Амос. 10. Море. 11. Хома. 12. «Арго». 14. Лев. 15. ОУН. 16. Авесalom.

По вертикалі: 1. Гера. 2. Ісус. 3. Формула. 4. Покрова. 5. Автоном. 6. Україна. 12. Арес. 13. Осяя.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.

Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

Відповіді

на кросворд

SUDOKU,

опублікований

24 листопада

Відповіді

у наступному номері

«Цікавої газети»

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Слухаю, як до мене летять твої губи...»

Чоловічий погляд

Одвічне притягування чоловічого й жіночого начал... Любов. Ні, вище — Кохання! Ще вище — Кохання-Любов! Сьогодні спробуємо привідкрити вам трішки територію «Інь і Янь» лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка (2004), нашого земляка Василя Слапчука (на фото). Насолоджуйтесь мовою його поезій різних років, бо це справді солодко і красиво!

НАЧЕ МАПУ РОЗГОРТАЮ...

Наче мату розгортая
зоряне небо,
устами знаходжу
сузір'я Лебедя
на твоїй лівій щоці,
зорі відбиваються
на дівочому тілі
золотими родимками,
рахую їх,
а щоб не збитися —
цілу кожну
тричі.
Над ранок
згортаю небо у сувій,
ховаю під подушку
на випадок розлуки,
тоді я небо розгорну —
і в ньому відб'ються
усі золоті родимки
твого чистого тіла.
Для людей близьких
лишаю свої координати:
шукайте мене
в сузір'ї Лебедя
або ніде.

ТВІЙ БІЛЬ ВІЗЬМУ СОБІ

Твій біль
візьму собі,
візьму гіркі твої печалі,
що мовчки у тобі кричали,

візьму твій хрест,
візьму усі твої розп'яття,
усі карти, що з небес,
усі людські прокляття —
візьму на себе.
Тобі зоставлю небо
і літній зливу...
Я залишу тобі тебе щасливу.

ДО ТВОЇХ ОЧЕЙ
ЧУМАКИ ЇЗДЯТЬ
ЗА СІЛЛЮ

До твоїх очей чумаки їздять
за сіллю,
а я щодня ходжу топитися,
але чумаки щораз мене
видобувають,
укритого саваном солі,
із тихою, наче маятник
незаведеного годинника,
механічною зозулькою на ший;
і викидають,
як звичайний непотріб —
а що зі мною робити? —
на хліб не поспішеш,
пивом не зап'єш,
нехай мене забере повінь.
Стікаю у кутик тримтячих уст
і чую, як діві слізиночки на віях
вдаряються одна об одну —
видзвонюють за мною.

Вона усіх їх жаліла
і тільки мене
любила.ТИ ХОВАЄШ РУКИ
ЗА СПИНОЮ...

Ти ховаєш руки за спину,
а я відгадаю,
у котрій руці моє серце,
але кожен раз помиляюся.
Після закінчення гри
кладеш серце
до філіжанки з-під чорної кави,
і ми сідаємо лузати
гарбузове насіння.
Філіжанка збентежена.

КОХАЄМОСЯ ПРИ СВІТЛІ ТИСЯЧІ
ЧЕРВОНИХ ЛІХТАРИКІВ...

кохаемося при світлі
тисячі червоних ліхтариків
сунців
кажеш
я так довго
не лежала горілиць
що тепер не знаю
котре небо мое
насправді ж
ти давно вже выбрали
а мені з трави не видко

ЛАЩИТЬСЯ ДО РУК
БУХАНЕЦЬ ХЛІБА...

Лащається до рук
буханець хліба,
усміхається молоко
з дійници.
Свіятиться в темряві
наші лиця,
свято
ніби.
Соснові дрова просяється
до груби,
пахне вогонь
живицею.
Кохана,
будь мені столицею.
Слухаю, як до мене
летять твої губи.

До твоїх очей
чумаки їздять
за сіллю,
а я щодня ходжу топитися.

МІЙ ТЕЛЕФОН
НЕ ВПІЗНАЄ
ТВОГО ГОЛОСУ...

Мій телефон
не впізнає твого голосу.
Хоч завше відгукувався на номер,
виматуюваний на моїй руці.
Ти набирала його пальчиком,
пальчик,
пригадуючи, як лоскочутися
мої уста, усміхався нігтіком.
Нині цей номер —
лише пам'ять
про концтабір для двох.

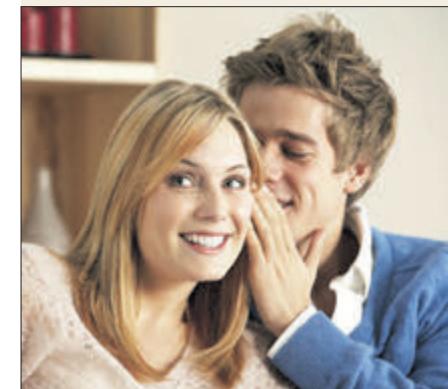
НЕМОВ СТАТЕВОГО АКТУ ЧЕКАЮ
МЕДСЕСТРУ З УКОЛОМ...

Немов статевого акту
чекаю медсестру з уколом.
Моя кохана — жінка абстрактна,
зате гола.
В медсестри під халатом
завжди літо,
лоно — наче колодязь.
Вона згідна мене пожаліти...
Другий раз уколоти.
За те, що мене жаліє,
що пускають її по колу,
зневажав я її, називав повією
і божеволів од болю.
Заступала біль мій халатом білим,
казала: — Краще б тебе убили...
Вона усіх їх жаліла
і тільки мене любила.

МИ ТАК ЗБЛИЗИЛИСЯ...

Ми так зблизилися,
що віями торкалисісь.
Почепили нам на обличчя
марлеві пов'язки:
«Будете годинника оперувати».
Скільки не тулили до вуха —
тиша.
Одні кажуть,
це дощ,
інші: сльози.
А це наші очі зливаються.

● ТАЄМНИЦІ СЛОВА

Як він тебе називає?

Коханий майже ніколи не
звертається до тебе на ім'я, щоразу
обирає якесь прізвисько? Можливо,
у нього коротка пам'ять чи саме так
він висловлює свої почуття

ЗАЙКА (МИШКА, ХОМ'ЯЧОК)

Якщо чоловік тебе називає іменами
дрібних гризунів, він любить домінувати
у стосунках. До жінок ставиться
виключно як до об'єкта полювання,
а коли здобич потрапляє у клітку,
інтерес до неї різко щезає. Тому з таким
партнером буде дуже пильно. Не дозволяй йому керувати тобою та зазіхати
на твою незалежність. Чітко покажи йому, де закінчується його територія
дії і починається твоя.

КИЦЯ

Такі чоловіки — дуже ніжні та
романтичні натури. Спочатку вони не
надто себе розкривають, намагаються
бути мужнimi та вольовими. Та з часом
ця маска спадає з обличчя — і перед
тобою постає безхарактерна особа. Якщо
він тебе називає Кицею, йому бракує
материнської любові — подаруй йому це
почуття.

РИБКА

Вважається, якщо чоловік називає
свою кохану Рибкою, він на підсвідомому
рівні хоче, щоб вона була мовчазною,
особливо щодо його захоплення
риболовлею.

ЗОЛОТО

Як відомо, золото — кольоровий
метал. Можливо, він цінує тебе за твій
твердий характер, а можливо, навпаки,
натякає на те, що тобі бракує постійності
її терплячості.

Якщо він тебе називає
Кицею, йому бракує
материнської любові —
подаруй йому це почуття.

СОНЦЕ

При такому ніжному зверненні чоловік
чекатиме від тебе тепла, турботи
та любові. Також він вимагатиме, щоб ти
весь час міг виглядати на всі 100%, сяяла
від щастя, була усміхна й життєрадісна, адже ти — його Сонечко.

ПОНЧИК

Можливо, ти погано годуюеш свого
коханого, і він увесь час хоче їсти? Не
забувай, що шлях до серця чоловіка
лежить через його шлунок.